76STE JAARGANG No. 10268 MAANDAG 9 NOVEMBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

WET TAFT-HARTLEY TOEGEPAST

Opperste Gerechtshof gelast stakers het werk te hervatten

Het Amerikaanse opperste gerechtshof in Washington heeft zich achter de uitspraak van een lager gerechtshof geschaard en de 500.000 stakende staalarbeiders bevolen het werk gedurende een afkoelingsperiode van 80 dagen te hervatten.

De uitspraak van het opperste gerechtshof, die op de 116e dag van de staalstaking is afgekomen, kwam met acht stemmen tegen een tot stand. Volgens het opperste gerechtshof is de voorziening van de wet van Taft en Hartley in het geval van de staalstaking van toepassing.

Afkoelingsperiode van tachtig dagen

De Bond van staalarbeiders had zich op het standpunt gesteld, dat president Eisenhower ten onrechte een beroep op de wet van Taft en Hartley gedaan en de bond was dan ook van de uitspraak van de lagere rechter bij het opperste gerechtshof in beroep gegaan. De voorzitter van de bond, McDonald, heeft toen reeds verklaard dat een bevel van het opperste gerechshof zal worden opgevolgd, doch als na de periode van 80 dagen nog geen overeenstemming met de werkgevers zal zijn bereikt, zal de staking worden hervat.

Rechter Douglas, die tegen stemde, meende dat het federale gerechtshof dat als eerste instantie de hervatting van het werk had gelast, diende na te gaan in hoeverre de staalstaking het algemeen welzijn bedreigt en in welke fabrieken het werk zou moeten worden hervat om een hoeveelheid staal te produceren die voldoende is om de nationale veiligheid te verzekeren. Hij geloofde namelijk niet dat alle 500.000 arbeiders aan het werk zouden moeten om de voor de defensie benodigde hoeveelheid te produceren die voldoende is om de nationale veiligheid te verzekeren.

Een der vertegenwoordigers van de Amerikaanse staalindustrie verklaarde, dat de maatschappijen direct maatregelen zouden nemen om de fabrieken te openen.

De staking heeft tot op heden een produktieverlies van bijna vijf miljard dollar opgeleverd. De stakers hebben ruim een miljard dollar aan loon gederfd.

Produktieverlies van vijf miljard

De bond van staalarbeiders heeft direct na de uitspraak telegrammen aan de plaatselijke afdelingen gezonden waarin wordt verklaard dat het werk hervat moet worden.

CYPRUS

Concessies van Engeland

MAKARIOS

Engeland heeft ervan afgezien om dorpen in de omgeving van de Britse militaire bases op Cyprus onder zijn gezag te houden, ook nadat de onafhankelijkheid van Cyprus een feit geworden is. Dit is zondag van gezaghebbende zijde in Londen vernomen.

Deze concessie moet gezien worden als een Brits tegenvoorstel. Aartsbisschop Makarios heeft bepaalde voorstellen gedaan over de Britse militaire bases. Het tegenvoorstel van de Britten wordt thans door de aartsbisschop bestudeerd.

Een van de belangrijkste struikelblokken bij de uitvoering van de overeenkomst van Zuerich, waarbij Cyprus onafhankelijkheid werd verleend, is de kwestie van de dorpen in de omgeving van de Britse bases op het eiland.

Spreek ik met de Amigoe?

„Ik las dezer dagen een primeurtje in Uw krant", aldus een abonnee. „In een ingezonden artikel was er sprake van „ongekleurde intellectuelen". Nu wil ik graag eens een persoon zien, het behoeft in het geheel geen intellectueel te zijn, die ongekleurd is. Maar alle gekheid op een stokje, ik ben als Surinamer het volkomen eens met het ingezonden stuk."

* * *

„De ochtenstond", aldus een abonnee, „heeft voor mij wel goud in haar mond, doch dankbaarder zou ik zijn als dat goud gepaard ging met water. Ik woon in een bovenhuis op Scharloo. Wanneer ik me nu om kwart voor zeven 's morgens wil wassen, dan maakt de kraan mij duidelijk dat ik vroeger moet opstaan. Tussen kwart voor zeven en half acht staat er geen druk op de kraan en zitten we op een droogje. Dat komt natuurlijk omdat ik in een bovenhuis woon, maar met de rekening wordt daarmee „geen rekening" gehouden. Op deze manier krijg ik geen waar voor mijn geld." Ons werd van de zijde van de Water

(Vervolg naar pagina 2.)

ALGERIJE

Staken van vuren noodzakelijk

De honderdtachtig leden tellende nationale raad van de Franse socialistische partij heeft zondag een motie aangenomen waarin wordt aangedrongen op besprekingen over de voorwaarden voor een staken van het vuren in Algerije.

Volgens de motie is het noodzakelijk dat spoedig een einde komt aan de gevechten in Algerië.

Verder wordt gezegd dat dergelijke besprekingen niet over een politieke oplossing van het vraagstuk moeten gaan. De politieke regeling moet worden besproken met alle hiervoor in aanmerking komende vertegenwoordigers van het Algerijnse volk.

De partij heeft zich uitgesproken voor het aanbod van president De Gaulle tot zelfbeschikking aan het Algerijnse volk.

Rosario – de Haseth

Behandeling uitgesteld

De behandeling van het verzet tegen het verstek-vonnis in het kort geding door de heer W. de Haseth, waarnemend gezaghebber van Curaçao, aangetekend, welk kort geding aanhangig was gemaakt door de heer J. R. Rosario is uitgesteld tot woensdagmorgen tien uur. Dan zullen de pleidooien worden gehouden, aldus heeft hedenmorgen de rechter in eerste instantie, mr A. H. Roose bepaald. De publieke belangstelling was zeer groot.

BOURGUIBA

BOURGUIBA herkozen

De verkiezingen, die zondag in Tunesië zijn gehouden, hebben tot resultaat gehad, dat president Bourguiba voor een ambtstermijn van vijf jaar is herkozen en dat zijn nieuwe grondwetspartij alle negentig zetels in de nationale vergadering heeft gekregen. Bourguiba kreeg 99 procent van de geldige stemmen.

Dinsdagmiddag

VERGADERING EILANDSRAAD CURACAO

Dinsdagmiddag om vijf uur zal de eilandsraad van Curaçao voor een vergadering bijeenkomen. Naast de goedkeuring der notulen van de vergadering van 26 juni 1959 en 7 juli 1959 en de ingekomen stukken, staan de volgende punten op de agenda, aangevraagd door de raadsleden A. R. Winklaar, G. E. A. Booi en J. R. B. Rosario: ontwerp-eilandsverordening nopens het aangaan van een langlopende geldlening ten laste van het eilandgebied tot een bedrag van een miljoen gulden en verder de toekenning van een kerstbonus aan het personeel van het eilandgebied.

De raadsleden S. G. M. Rozendal, I. R. Dovale en J. L. Martina vroegen de vigende punten van de agenda aan: benoeming commissie ex art. 34 van het reglement van orde van de eilandsraad en een wijziging van het reglement van orde van de eilandsraad van Curaçao.

INDIA – CHINA

Oplossing van Chroesjtsjef?

Tijdens het galabal in het Kremlin, dat zaterdag gegeven werd als onderdeel van de festiviteiten ter herdenking van de oktoberrevolutie, heeft Chroesjtsjef tegen een correspondent van een Indisch blad gezegd, dat hij alles zal doen wat mogelijk is om een oplossing te helpen zoeken voor het grensgeschil tussen India en communistisch China.

Op de vraag of het geschil misschien een speciale strategische betekenis kan hebben, antwoordde de Russische premier: „Wat kan er nu met de moderne wapens nog strategisch van belang zijn? Een generaal vindt in elke situatie iets van strategisch belang. Ik heb wat dit betreft niet veel vertrouwen in generaals. En bovendien, er woont niemand in het omstreden gebied."

Stralende Chroesjtsjef;

Wij zijn gereed voor ontwapening

De in een stralende humeur verkerende premier Chroesjtsjef bracht op een door tweeduizend personen bijgewoonde ontvangst in het Kremlin, waarop zijn echtgenote Nina en zijn dochter Julia aanwezig waren, zes heildronken uit.

Een hiervan geld het Rode Leger, „het enige leger, dat ooit zelf voor zijn ontbinding heeft gestemd."

Een andere heildronk was gewijd aan wereldvrede en liefde tussen alle volkeren.

Hij bracht ook een dronk uit op het socialistische kamp — „een kamp, dat niet gesloten is en waarin iedereen welkom is".

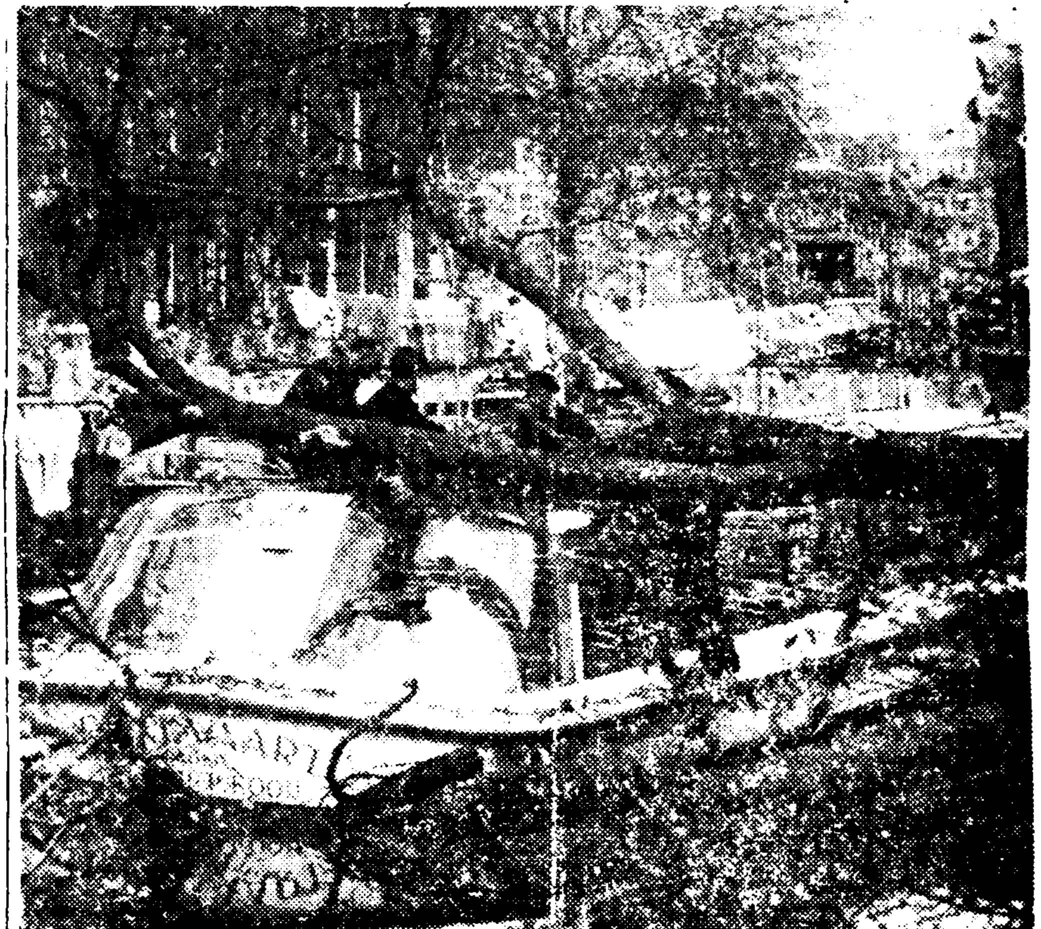
Hij voegde hieraan toe: „Indien andere landen onze voorstellen steunen, zal de Sovjet-Unie niet door een aanval worden bedreigd. Wij zijn gereed voor een algehele en volledige ontwapening."

Chroesjtsjef besloot als volgt: „En nu wens ik een dronk uit te brengen, waarmee daar ben ik zeker van, iedereen kan instemmen, namelijk op vrede in de gehele wereld, het niet meer voorkomen van oorlogen en vrede en vriendschap tussen de mensen."

Kabinet - de Quay thans compleet

Het Nederlandse kabinet-de Quay is nu compleet, door de benoeming van de vijfde katholieke staatssecretaris, mr. H. Bot, die Nederlands Nieuw-Guinea onder zijn beheer zal nemen. Hij staat als zodanig onder de minister van binnenlandse zaken Toxopeus.

De 48-jarige nieuwe staatssecretaris heeft enkele functies in Indonesië onder Nederlands bewind vervuld en was laatstelijk raad-adviseur in algemene dienst op het ministerie van buitenlandse zaken.

Door rotting van de wortels is een grote boom omgevallen en op een Amsterdamse rondvaartboot terecht gekomen. Van de kinderen, die zich op dat moment in de boot bevonden, werd gelukkig geen enkele gewond.

ONTPLOFFING OP TANKBOOT

Twaalf personen om het leven gekomen

Tengevolge van een vijftal ontploffingen aan boord van een Amerikaanse tankboot, die in de haven van Houston benzine laadde, worden zeven mensen vermist. Men vreest dat zij om het leven zijn gekomen met nog vijf anderen, van wie reeds bekend was, dat zij de ramp niet hadden overleefd.

Van de overige 34 opvarenden van het schip — de 12.572 ton metende „Amoco Virginia" liepen er achttien verwondingen op. De rest bleef ongedeerd. Onder de vermisten bevindt zich de gezagvoerder van de tankboot.

Na de vierde ontploffing nam de brand in hevigheid af maar toen de vijfde er was geweest, werd het vuur de brandweer te machtig. De vlammen lekten zelfs langs een landingssteiger en langs de buizen die naar de tanks leiden.

Het schip heeft een gat van achttien meter in de scheepswand. Pogingen om het vaartuig weg te slepen, zijn mislukt.

De mensen die in de omgeving wonen, hebben op last van de brandweer hun huizen moeten ontruimen. Iedereen moest de kade waaraan het schip lag, verlaten.

De vlammen op de steiger en langs de buizen zijn naderhand verdwenen, waardoor het gevaar voor ontploffen van olietanks in de omgeving verminderd is.

Eisenhower 18 december in PARIJS

Een woordvoerder van de Amerikaanse ambassade in Parijs heeft zaterdag verklaard, dat president Eisenhower in de namiddag van de 18e december in Parijs wordt verwacht voor de westelijke topconferentie, die de 19e zal beginnen.

visie op het wereldgebeuren

GENERAAL DE GAULLE

President Eisenhower heeft ontdekt, dat de hartelijke ontvangst die hem kort geleden ten deel is gevallen bij zijn bezoeken aan Bonn en Parijs, niet betekent, dat men daar zijn leiderschap aanvaardt.

Zowel generaal De Gaulle als dr. Adenauer heeft zich in feite afgekeerd van de nieuwe politiek, waar de president is overgegaan. Beiden zijn het — dat is duidelijk — wel eens met de uitwisseling van bezoeken en het plan tot een topconferentie. Maar in feite is elk van hen opgekomen tegen de ideeën die de kern van de nieuwe politiek zijn.

Generaal De Gaulle heeft dit gedaan, door de oude theorie weer ten leven te wekken, waarmee de president de vorige zomer gebroken had. De generaal wil een conferentie zo lang mogelijk uitstellen, in dit geval tot het voorjaar, wanneer de Amerikaanse partijconventies op het punt staan de opvolger van de president te kiezen en Eisenhower dicht voor het einde van zijn volle invloed en prestige zal staan. Generaal De Gaulle wil daarenboven de ontmoeting in het voorjaar nog niet als een vaste afspraak zien. Hij wil deze voorstellen zien als een prijs, die Chroesjtsjef in de komende maanden moet verdienen door zijn goed gedrag.

De tactiek van dr. Adenauer is hetzelfde. In beginsel is ook hij een ontmoeting met het hoofd van de Sovjet-regering gunstig gezind. Maar hij stelt voor, beperkingen op te leggen aan hetgeen besproken kan worden bij de bijeenkomst. Hij zou graag de problemen Berlijn en Duitsland uitsluiten van de agenda! Hij meent, dat de onderhandelingen beperkt zouden moeten worden tot de controle op de ontwapening. Hierop moet gezegd worden, dat, als de Duitse kanselier niet wil onderhandelen over het Duitse vraagstuk het eerlijker is te besluiten, dat hij helemaal niet wil onderhandelen.

Als Amerika en zijn Britse bondgenoot willen onderhandelen, in het bijzonder over de veiligheid van West-Berlijn voor een behoorlijk lange periode kan niet worden ontkend, dat de meningen verdeeld zijn bij de westelijke bondgenoten. Deze verdeeldheid is, om het eerlijk te stellen, veroorzaakt door de verandering van de Amerikaanse politiek, waartoe de president de afgelopen zomer besloot. Daarvoor was er een zekere mate van kritiek aan Britse zijde. Maar de Amerikaanse politiek was dezelfde als die van Adenauer en ze was zelfs zwaar geinpireerd, om niet te zeggen vastgesteld door Adenauer. Amerika en

(Vervolg naar pag. 5)

DR. ADENAUER

Scherpe nota van India aan Peking

De regering van India heeft in haar jongste nota aan Peking — waarvan de tekst zondag is gepubliceerd — verklaard te vertrouwen dat de Chinese regering haar troepen van India's grondgebied zal terugtrekken en dat zij zal pogen de kleine grensgeschillen langs vreedzame weg op te lossen".

India zal zijn pogingen om alle geschillen op vreedzame wijze op te lossen, voortzetten, maar „bij agressie zal de bevolking van India onvermijdelijk met alle ten dienste staande middelen weerstand moeten bieden.

In de nota die de scherpste was die de Indiase regering aan Peking zond, wordt herhaald dat de botsing in Ladak geschiedde op India's gebied. Ontkend wordt dat de Indiase troepen de status quo hadden geschonden of Chinees gebied hadden bezet. Chinese aanspraken op grondgebied ten zuiden van de MacMahonlinie zijn „volkomen ongegrond".

Deze linie is de traditionele grens van India met Tibet en elke overschrijding daarvan door de Chinezen zal neerkomen op een opzettelijke schending van het Indiase grondgebied".

Tot slot wordt in de nota opgemerkt dat de plaats waar de Chinese troepen met de Indische grenswachten slaags zijn geraakt, zelfs op de nieuwe atlas van China, die in 1935 is uitgegeven, als Indisch gebied is aangegeven.

ROEANDA

Bloedige gevechten

Bij bloedige gevechten in Roeanda tussen gewapende groepen van de Bahoetoe- en Betoetsistammen bij de plaats Kibojo zijn volgens een bericht van het Belgische persbureau Belga uit Oesoemboera vijftig doden gevallen. Ook op andere plaatsen zijn gewapende groepen van deze stammen slaags geraakt maar het aantal slachtoffers van deze botsingen is nog niet bekend. Men vermoedt echter dat het dodencijfer „vrij groot" zal zijn.

de Haseth – Rosario

Niet ontvankelijk?

Om elf uur hedenmorgen vond de behandeling plaats van het Kort Geding in eerste aanleg dat aanhangig gemaakt is door de heer W. de Haseth tegen de heer J. Rosario om de executie van 25.000 gulden op te schorten. De heer J. R. Rosario voelt zich tot twee maal toe in de uitoefening van zijn ambt verhinderd. Raadsman van de heer de Haseth was mr. J. Hage, raadsman voor gedaagde Mr. P. v.d. Voort. Rechter in eerste aanleg was Mr. A. J. Ph. de Haseth-Moller. Mr. P. v.d. Voort wenste slechts één vraag te stellen nadat hij meegedeeld had dat hij schriftelijke pleit-notities zou kunnen overhandigen. Hij wilde gaarne weten of de heer W. de Haseth door het Bestuurscollege gemachtigd was om namens het eilandgebied voor de rechter te verschijnen. In het boek „De Gezaghebber" van M. Gorsira staat op bladzijde 88 vermeld een vonnis van 12 juli 1953 waarbij bepaald werd dat de Gezaghebber slechts voor het gerecht als vertegenwoordiger van het eilandgebied mag optreden indien hij machtiging heeft ontvangen van het Bestuurscollege. Het vonnis in kort geding van de heer Rosario tegen de heer W. de Haseth zou niet de gezaghebber maar het eilandgebied veroordeeld hebben tienduizend gulden te betalen bij elke verhindering van de heer Rosario in de uitoefening van zijn functie.

Indien deze machtiging niet verleend was dan zou deze zaak niet ontvankelijk zijn.

Mr. Hage antwoordde dat deze machtiging schriftelijk overgelegd zou kunnen worden.

De raadsman van de heer de Haseth had geen bezwaar een kort pleidooi te houden ofschoon hij de pleitnotities slechts even te voren in ontvangst genomen had. Mr. Hage verklaarde dat nergens in het vonnis bleek dat de dwangsom van het eilandgebied geëist werd. Inmiddels is volgens pleiter de nullitas van de raadsbesluiten uitgesproken door het landsbesluit van 4 november waarbij de raadsbesluiten vernietigd werden. Verder was het Mr. Hage bekend dat de heer Rosario in zijn kamer als gedeputeerde zijn werkzaamheden normaal verricht had. Hij was tevens de mening toegedaan dat in een kort geding andere regels onderhouden werden. Mr. v. d. Voort bleef echter bij zijn standpunt dat de heer de Haseth gemachtigd moet zijn door het bestuurscollege, om namens het eilandgebied te verschijnen. „Het gaat om het spel en niet om de knikkers", verklaarde

****

de raadsman van gedaagde.

Of zijn cliënt tot executie over zou gaan was een andere vraag, die niet ter zake was, aldus Mr. v.d. Voort. In zijn repliek hierop verklaarde mr. Hage dat zijn collega zijn stellingen gebaseerd had op een niet juist begrip van de betreffende wetsbepalingen.

Vonnis zal gewezen worden in dit Kort Geding dinsdagmorgen 10 november om elf uur.

Veertienhonderd deelnemers aan geslaagde wandelmars

Tientallen leiders, honderden jongens en meisjes en daar tussendoor de verschillende individuelen, vormden het beeld, dat het terrein voor het Rifstadion gistermiddag bood, toen daar ruim veertienhonderd deelnemers startten voor de derde K.S.C.-wandelmars. Toen dit jaar de eerste wandelmars van start ging, bedroeg het aantal ongeveer duizend, bij de tweede wandelmars bereikte men de elfhonderd, nu waren het al ongeveer twaalfhonderd junioren, die de stoute schoenen aantrokken om onder een blauwe lucht en een soms brandende zon zo'n vijftien kilometer te gaan kuieren. Aangezien de K.S.C. van het standpunt uitgaat, dat driemaal scheepsrecht kregen twintig groepen ter herdenking aan al drie brandende kilometers in drie wandelmarsen afgelegd, een fraaie beker.

Nog tientallen marsen

Enkele minuten over een vertrokken de eerste groepen der senioren die vijf en twintig kilometer voor de boeg hadden. Onder de indivuduelen waren de oude bekenden die geen enkele mars overslaan zoals de heer Schouwe, die na zijn terugkeer opmerkte: „Ik hoop nog enkele tientallen marsen mee te kunnen lopen".

Dertien personen liepen het parcours op hun eentje. In groepsverband sleten 134 deelnemers hun schoenzolen aan de asfalt- en diabaaswegen.

Onder deze groepen was ook de Jonge Wacht van Santa Rosa present, die zoals gewoonlijk met zijn tamboers het parcoers afliep alsof het dagelijks werk was.

Gratis verfrissing

Grotere drukte heerste er bij de junioren. Vele scholen en jeugdverenigingen gaven acte de presence. Ook hier waren er naast de oude getrouwen zoals de Schroederschool en de Verkennersgroepen, nieuwe gezichten die blijkbaar de kat eens goed uit de boom gekeken hadden.

De startcommissie kreeg zijn handen vol werk, terwijl de politie regelend optrad. Tegen half drie daalde er een onwerkelijke stilte rond het Stadion neer. De groepen waren de baan opgegaan,het Rode Kruis met zijn onvolprezen werkers was ook aan het werk getogen om de blaren te verzorgen. Ook het werk van de controleposten was daarmee begonnen. Driemaal moest er immers een post gepasseerd worden. Het aantal dat in de bezemwagen zijn troost moest zoeken viel erg mee. In het geheel misschien een twintigtal.

Onderweg kreeg men nog een gratis verfrissing door een mals regenbuitje.

Dominicusschool het eerste binnen

De Vinceutiusschool mag anders op zondag een rustig bestaan leiden, zondagmiddag werd aan die rust een eind gemaakt. Vijf minuten voor vier kwamen daar de tippelaars van de Dominicusschool binnenwandedelen met een gezicht van: jongens, we doen er nog even vijftien bij. Dat was het sein voor de mensen aan de limonadestand om alle zeilen bij te gaan zetten. Op de duur kwam men er handen te kort. Want na een wandeling smaakt iets koels als een godendrank. Een paar minuten later presenteerde het Pauluscollege zich bij het wandel-secretariaat om de medailles en de prachtige beker in ontvangtst te nemen, terwijl de Pracische Vakopleiding van Brakkeput twee minuten later binnen kwam.

Grote drukte op speelplaats

Met elke groep werd de drukte op de speelplaats groter, want vaders en moeders en andere belangstellenden kwamen ook eens kijken. Fors tromgeroffel kondigde de aankomst van de grotere groepen aan en de echte sfeer die bij een wandelmars moet heersen, was spoedig aanwezig. Medailles werden uitgereikt, hoeraatjes werden uitgebracht bij het in ontvangst nemen van de bekers, applaus bij de aankomst van een grote groep, enz. Imponerend was de intocht van de Jonge Wacht groepen, die samengesmolten waren tot èèn groep van ongeveer 175 man met drumband. Zoals gewoonlijk was het Radulphus College de hekkensluiter.

Om kwart over vier waren mannen van de limonadestand de wanhoop nabij, er was geen druppeltje limonade meer over.

Wanneer de volgende?

Een vaak weerkerende vraag was wel: wanneer is de volgende mars? terwijl een jonge tippelaar van tien jaar verzekerde: ik kan nog wel tien kilometer wandelen, wat echter niet wegnam dat hij gauw met vaderlief in de auto stapte om de weg op meer mechanische wijze af te leggen. Het aantal deelnemers had echter de verwachting overtroffen.

De hoeveelheid medailles was niet geheel toereikend, wat alles bij elkaar een pluimpje is voor het organiserend comitè. Bij nadere telling bleken ruim veertienhonderd personen meegelopen te hebben.

Bij de senioren-groepen konden de Jonge Wacht, de Dolfijnen en het Radulphus College een beker in ontvangst nemen. Bij de junioren waren de M.M.S., het Maria College, de Johan van Walbeeckschool, de Hubertusgroep, de PPius Groep, de Practische vakopleiding Brakkeput, het Thomas College, de Dominicusschool, het Franciscus College de Dolfijneh, de Theresiaschool, de Schroederschool, de Jonge Wacht, het Coromoto College, het Paulus College de gelukkige.

Er was maar een klacht die wij hoorden: waarom werd het aantal deelnemerrs aan een groep beperkt, waarop men van de zijde van de K. S. C. antwoordde dat dat een regeling van de politie was.

Grootse Zwemwedstrijd

Van verschillende zijden werd ons verzekerd dat het aantal nog groter had geweest indien die beperking niet opgelegd was.

Al bij al een heerlijke wandelzondag. Voor dit jaar zit het er weer op, maar wij hoorden van de K.S.C. dat er nu een ander punt op het programma staat en wel een grootse zwemwedstrijd in het Rif-zwembad. Mededelingen daaromtrent zullen te zijner tijd verstrekt worden.

Spreek ik met de AMIGOE?

(Vervolg van pagina 1.)

Voorzienings Dienst meegedeeld dat dit probleem haar bekend is. Geleidelijk aan probeert men het buizenstelsel te verbeteren, maar „wij kunnen ook geen ijzer met onze handen breken. In Punda en het lage gedeelte van Otrabanda schieten we met het werk op. Helaas zal onze vriend op Scharloo nog wat geduld moeten hebben". U kent het spreekwoord immers: Cu pacenshi nos ta gana gloria.

○ ○ ○

„Ik mis tegenwoordig een radio-omroep in uw radio- en televisierubriek", aldus een abonnee. „Dat is de A.V.R.O.S.. Helaas moeten we erkennen dat de goede lezer gelijk heeft. Maar tot heden toe is de A.V.R.O.S.-gids nog niet gearriveerd. Nog even geduld dus.

* * *

„Reeds lang heb ik last met de waterleiding", aldus een abonnee. „Ik woon in de P. L. Jansenstraat. 'De meeste mensen in de buurt zijn indertijd geholpen, maar bij mij is dat nog niet gebeurd. Van de zijde van de Watervoorziening heeft men mij wel beloofd te komen kijken, maar ik heb nog niets gezien." Na informatie bleek ons het volgende: dat de bewoonster moeilijkheden heeft met de waterleiding, werd erkend. Enige tijd geleden werd een pijpfitter naar het betrokken perceel gezonden. Deze kon echter niets doen, aangezien er een nieuwe leiding aangelegd moest worden. De pijpfitter heeft daaop meegedeeld dat men zou moeten wachten op nieuwe buizen. Als gevolg van de staalstaking in Amerika heeft men echter nog geen nieuwe buizen ontvangen. De dienst Watervoorziening treft dus geen enkele blaam.

* * *

Nog een andere abonnee belde ons op in verband met het feit dat hij vrijdag ruim een uur heeft moeten wachten voor de brug. „Als de politie mij gewaarschuwd had, had ik onmiddellijk de weg rond het Schottegat gekozen", aldus een abonnee. „Ik was me er echter niet van bewust dat de brug defect was. Zou het in de toekomst, indien zulks weer gebeurt, niet mogelijk zijn dat de wachtenden op een of andere manier gewaarschuwd worden. Het is maar een kleinigheidje."

* * *

„Reeds drie jaar woon ik op Curaçao", aldus een abonnee, „maar gisteravond werd mij een verrassing bezorgd toen ik in de nieuwe kerk van Buena Vista een jongenskoortje hoorde zingen. Dat had ik nog niet meegemaakt. Het bleek een koortje te zijn van de school van Pietermaai. Ik hoop dat er in de toekomst meer van dergelijke koortjes opgericht worden." Wij hopen dat uiteraard ook, maar er zijn toch echt reeds langer jongenskoortjes, dachten wij.

* * *

„Ik verbaas mij er over dat in Uw rubriek „De Rots" een van de parochies van Curaçao steeds ontbreekt", aldus een abonnee. „Ik bedoel de parochie van Montagne. Is daar een reden voor?" Voor zover ons bekend is daar geen reden voor, maar we zullen het direct doorgeven zodat „De Rots" in de toekomst verder gecompleteerd wordt.

* * *

„De begroting van het land en het eilandgebied Curaçao vertonen grote tekorten", aldus een abonnee, „daarom verbaas ik mij er over dat het hulppostkantoor op Otrabanda een feit schijnt te gaan worden. Ik begrijn echter niet geheel en al waarom men ondanks de moeilijke economische toestanden toch dit plan doorzet. Daar komt nog bij dat het bevolkingsregister in het verleden in het Kransgebouw een onderdak kon vinden. Zou het nu niet efficiënter zijn het hulppostkantoor in het Kransgebouw onder te brengen? Daarmee wordt geld uitgespaard dat men anders met een belastingverhoging zou moeten bijeengaren. Ik heb [illegible] daarover op omdat men anders de bouw van het hulppostkantoor [illegible] aanbesteden. Nu is het nog niet te laat bovenstaande suggestie in ogenschouw te nemen", aldus de abonnee.

Hoofdredakteur terug van reis door Suriname

De hoofdredakteur van ons blad, de heer F. Verhorst, is na een verblijf van tien dagen in Suriname gisteravond per lijntoestel van de K.L.M op Curaçao teruggekeerd. De reis door Suriname, waaraan ook werd deelgenomen door de hoofdredakteuren van de Beurs en Nieuwsberichten en La Prensa, de chef van het A.N.P. op de Nederlandse Antillen en een redakteur van de Arubaanse Courant, was vanwege de regering van Suriname georganiseerd en door de R.V.D. van Suriname uitgewerkt in het kader van de ontwikkeling van Suriname.

Onze hoofdredakteur werd bij zijn terugkeer namens de direktie en waarnemende hoofdredaktie verwelkomd door de zeereerw. zeergel. heer dr. Micklinghoff O.P. en de heer G. Soeting.

SRANAN-TORIE

HET ORANJEPLEIN

Bij een boring naar water door de geologische mijnbouwkundige dienst op de plantage Alliance in het Commewijnedistrict stuitte men op aardlagen die voorlopig geïdentificeerd werden als zich te hebben gevormd in het oligo-miocene tijdperk. Het is de eerste maal dat in Suriname tertiaire formaties in het kustgebied zijn aangetroffen.

Dit was aanleiding om voor de exacte ouderdomsbepaling de medewerking in te roepen van de Geologische Stichting te Haarlem (Holland). Uit het verslag van het voorlopig onderzoek wordt het volgende geciteerd:

„Nu deze boring zeer waarschijnlijk een stratigrafische verrassing bracht die van grote betekenis is voor de genese van dit deel van het Caraïbisch gebied, verdient het aanbeveling om alle monsters micro-paleontologische en micro-lithologisch te laten onderzoeken.

Voorlopig wordt deze vondst uit verder wetenschappelijke overwegingen vermeld, maar er kan aan worden toegevoegd, dat dit een aanwijzing is, dat de bodem van Suriname en-of de aangrenzende zeebodem olie kan bevatten. Het is van belang er op te wijzen, dat in Venezuela en op Trinidad de lagen van die ouderdom oliehoudend zijn.

Het onderzoek wordt inmiddels ook met voortvarendheid voortgezet.

Dezer dagen heeft de Aero Service Corporation van Philadelphia, die ten behoeve van de Grasshopper Corporation voor het land een aerogeophysisch onderzoek uitvoert met een apart vliegtuig voor Colmar een magnetometrisch onderzoek gedaan. Het uitgebrachte voorlopige rapport heeft hoopvolle aanwijzingen.

●

De regering van Suriname heeft ingevolge art. 103 der Staatsregeling bij H.M. de Koningin voorgedragen voor definitieve benoeming tot procureur-generaal bij het Hof van Justitie van Suriname de heer mr. Hugo Pos. Mr. Pos die reeds sedert 19.. lid is van het Hof van Justitie, is sedertdien reeds twee keer voor langere tijd bij belet of ontstentenis van de werkelijke functionaris als waarnemend procureur-generaal.

De voordracht heeft de instemming van de gouverneur en van het Hof van Justitie.

●

De raad van Ministers heeft de ..-jarige ex-minister-president van Suriname, de heer A. Currie, voorgedragen voor benoeming tot lid van de Raad van Advies en tevens tot ondervoorzitter van genoemd college.

De regering zal te zijner tijd voor stellen dat dat de ondervoorzitter van de Raad van Advies wordt aangewezen als eerste vervanger van de gouverneur. Deze regeling heeft voorheen bestaan, doch is omstreeks 1954 gewijzigd. De wenselijkheid van verdere uitbreiding van het aantal leden is in studie.

●

Naar aanleiding van vele verzoeken voor plaatsing van de tekst van het liedje „Wan Torie" publiceren wij hieronder de woorden van dit Surinaamse liedje.

Now mie go ferterie joe
wan torie foe joe lafoe boi
joe sabi es'denetie
wan wintji askie mie
Benny, pa joe lerie mie ningri tongo
mie tak'in tan tierie) 2x
mie piek'n na stratie man (

Joe moes' loekoe in fesie
a meid gersie wan kes'kesie
joe moes' loekoe hin noso
a gersie wan biegie loso
joe moes' loekoe ai
a gersie wan pokai
datie no kan takie, no kan jere) 2x
no kan waka moro mie boi.)

Coro (koor)
No kan waka moro mie boi.

Pregón (Refrein)
San p'sa
Potie in dja
Habbie in man
Wan a pokai
Waka en gersie
Poeroe in dja.

Tekst: Benny Martis
Zanger: Clovis Bazur
Arrangement: Manuel Salsbach
(Directeur Conjunto „San Jose")
Ritme: Merengue-Calypso.

—•—

De sociale commissie voor de algemene vergadering heeft aanbevolen op internationaal niveau een speciale studie te maken van jeugdmisdadigheid.

Een ontwerp-resolutie die was ingediend door Engeland, Frankrijk, Italie, Griekenland en Argentinie, werd met 57 stemmen voor en geen stem tegen bij zeven onthoudingen aanvaard.

Gemeenschap van Taizé

Protestantse priorij in Bourgondië heeft katholiek kerkje in bruikleen

(Van een medewerker in Nederland)

Halverwege tussen Dijon en Lyon in de nabijheid van het weleer zo beroemde Cluny, ligt het gehucht Taizé. In deze streek van de Monts Charollais en de Monts Mâconnais bezit ieder dorp een romaans kerkje, devote getuige van een geloofsleven, dat in de meest letterlijke zin van het woord stichtend, kerkopbouwend was. Tournus spant misschien wel de kroon. Er is dan nog Chapaize, waar je langs een buitentrap de toren kunt beklimmen, en Brancion, sinds de revolutie zonder priester, alwaar nog middeleeuwse fresco's te bewonderen zijn. Het vocht en de verwering doen er hun werk. Op een bordje bij de ingang leest men: „Monument historique". En zo komt men dan bij het twaalfde-eeuwse kerkje van Taizé. Opvallend goed onderhouden: van binnen helderwit gekalkte muren, nieuwe glas-in-loodramen, het stenen altaar geflankeerd door twee kandelaars met forse kaarsen, en bloemen voor het oude Mariabeeldje in een nis bij de ingang. Ofschoon het niet is aangegeven, staan we hier eveneens voor een „monument historique". Maar in een heel aparte zin.

Bekommernis om eenheid onder de christenen

Dit katholieke kerkje, al ruim een eeuw niet meer in gebruik, is in bruikleen afgestaan aan de protestantse kloostergemeenschap van Taizé. Het was de toenmalige nuntius te Parijs Mgr. Roncalli, die via de Bisschop van Autun dit mogelijk maakte. Van tijd tot tijd leest een priester er de H. Mis; het Mariabeeldje zou gehandhaafd blijven; 's middags om twaalf uur grijpt een broeder het klokketouw in het priesterkoor en luidt vakkundig de Engel des Heren. Zo ligt het blijkbaar vervat in de voorwaarden van deze oecumenische transactie.

De huidige prior, frère Roger Schutz, kwam zich als eerste in 1939 in Taizé vestigen na beëindiging van zijn theologische studies in Lausanne en Génève. Een schenking omvattende het Château, het „Manoir", en enkele vervallen woonhuizen, stelde hem in staat, in stilte en afzondering te zoeken naar de juiste vormgeving van hetgeen hij voelde als zijn roeping: het leven volgens de evangelische raden binnen de calvinistische kerkgemeenschap.

De oorlog en de ligging van Taizé, juist nog in het onbezette deel van Frankrijk, brachten met zich mee, dat hij zich meteen daadwerkelijk inliet Bible de Jérusalem. Driemaal in de week wordt het ochtendofficie vervangen door een eucharistische dienst, volgens het formulier van het romeins missaal: confiteor, introitus, kyrië, gloria, enzovoorts. Alleen de offertoriumgebeden ontbreken.

Van de drie voorbereidingsgebeden voor de communie, die het romeinse missaal kent, zijn de twee laatste geschrapt. Des te meer reliëf krijgt de oecumenische strekking van het eerste gebed: „Let niet op mijn zonden, maar op het geloof van Uw Kerk, en, zoals Gij het gewild hebt, geef haar de vrede, en verzamel haar in de eenheid." De bekommernis om de eenheid onder de christenen is een van de hoofdelementen van de spiritualiteit van Taizé. Deze zorg om de zichtbare eenheid van het Lichaam van Christus spreekt zich al hierin uit, dat uit diverse landen met de menselijke ellende: hulp aan de gevluchte joden. De prior beschouwt het als een vingerwijzing van de Voorzienigheid, dat de Communauté zich van het eerste ogenblik geconfronteerd zag met de „détresse humaine". Na zijn terugkeer in Taizé — in 1942 moest men uitwijken voor de Gestapo — bezon Roger Schutz zich met de inmiddels toegetreden broeders voortdurend op de weg, die God hen wilde doen begaan: een evangelisch gemeenschapsleven volgens de oude traditie van de Kerk, maar aangepast aan de eisen van de huidige tijd.

Pasen 1949 beschouwen zij als de definitieve stichtingsdatum. Toen legden de eerste zeven broeders, plat ter aarde uitgestrekt naar benediktijns ceremonieel, in dit dorpskerkje de eeuwige geloften af. Als teken van deze eeuwige verbintenis dragen zij een ring aan de vinger. Voor het overige onderscheiden zij zich in kleding niet van de burgermaatschappij. Integendeel, zij beschouwen het als hun roeping, zich niet te distanciëren van de werkende mensengemeenschap.

De broeders in Taizé zelf, waarvan de meesten niet ouder zijn dan 35 jaar, dragen een trui en een kakibroek, spijkerbroek of manchesterbroek of een keurig colbertcostuum, al naargelang hun functie. De gemeenschappelijke dagelijkse diensten in de kerk zijn op 'n zodanig uur gezet, dat zij volledig een normale dagtaak op zich kunnen nemen: als landbouwer, arts, pottenbakker, retraiteleider, drukker of glazenier.

Al spoedig, in overleg met katholieke priester-arbeiders, gingen ook enkele broeders als arbeider in naburige fabrieken werken. Toen het aantal broeders zich bleef uitbreiden, werden er „fraternités" gesticht in Marseille, Parijs, het Roergebied, Algerije, de Ivoorkust. De drie of vier frères, die zulk een fraternité vormen, nemen volledig het leven van het arbeidsmilieu op zich, werken in de mijnen of in de fabrieken, zeggen 's morgens en 's avonds, op hetzelfde uur als hun broeders in Taizé, gezamenlijk hun officie, en trachten hun arbeid en hun omgeving van het licht van het evangelische leven te doortrekken.

Slechts tijdens het gezongen officie in het kerkje van Taizé dragen de broeders een witte monnikspij. Tegenover elkaar gezeten in de „koorbanken" — het woord is wat weids voor de banken zonder rugleuning — zingen zij dan 's morgens de metten en 's avonds de vespers-completen: psalmen van Gélineau, oude Hugenotenhymnen, kapittel en responsories uit het katholieke brevier, en perikopen uit de bekende jongelieden van lutherse en calvinistische gezindte zijn ingetreden in deze broedergemeenschap. Maar bovendien leggen zij zich welbewust toe op het aankweken van die speciale nuance der christelijke broederliefde, die door de betreurenswaardige verdeeldheid van de christenen noodzakelijk geworden is.

„Waar het voor alles in de oecumenische spiritualiteit op aankomt", zei ons frère Schutz, „is een grote inwendige verbondenheid met Christus. Deze zal zich dan in het uitwendig gedrag van het dagelijks leven op veelsoortige wijzen uiten. Zo treden de broeders nooit op, wanneer hun aktiviteit op enigerlei wijze een konfliktsituatie zou uitlokken met de gevestigde kerkelijke overheid, of deze nu luthers, rooms-katholiek dan wel calvinistisch is. Ook vraagt de oecumenische geest, dat men zich toelegt op het vermijden van alle sluwheid en a...derbakse taktiek in zijn betrekkingen met kerkelijke ambtsdragers Voortdurend moeten wij ons voor de geest houden, dat verbittering de zaak van de eenheid nooit ten goede kan komen Het irriterende in het optreden van sommige gezagdragers van eigen of andermans kerkgenootschap, of het ondoorzichtige van eenmaal bestaande canonieke voorschriften zal men zo sportief mogelijk moeten aanvaarden. Tenslotte: ware oecumenische liefde zal zich ook dienen uit te strekken tot diegenen in eigen of andermans Kerk, die het meest gebukt gaan onder het gewicht van gewoonte en traditie: de integralisten. Gemakkelijk zou het zijn, alleen de vooruitstrevenden te beminnen. Maar ook de „retardaires", de conservatieven, zijn onze medechristenen."

Illustratief voor de wijze, waarop de Communauté de oecumenische geest in praktijk tracht te brengen, is wel het volgende gebaar: ofschoon de broeders geen geschenken aanvaarden, hebben zij op deze gedragslijn eenmaal een uitzondering gemaakt, maar het geaccepteerde bedrag werd onmiddellijk geschonken aan een katholieke armlastige sociale instelling in Spanje. Heel toevallig vernamen wij dit van een der frères.

De bevolking van Taizé (60 inwoners) heeft zich intussen volkomen vertrouwd gemaakt met de aanwezigheid van deze protestantse enclave. Hun doden liggen begraven rond de eigen vertrouwde dorpskerk, maar zelf moeten zij kerken in een naburig dorp. Vooral de medische praktijk van een der broeders heeft veel goodwill gekweekt in de omgeving. Evenzo het „landbouwbeleid", door de broeders gevoerd. De broeder, die via de boerderij van de Gemeenschap vaak met de dorpelingen te maken heeft, is zelfs lid van de gemeenteraad. De katholieke familie Barbier heeft zich geheel ingezet voor de verzorging van de steeds talrijke gasten van de Communauté. En in de vestibule van het Maison de Convalescence in het nabijgelegen Bonnay, geleid door de zusters Dominicanessen, hangt een prachtig schilderij van broeder-schilder.

Zo tracht de stichting van Roger Schutz, welke thans ongeveer veertig leden telt, een bijdrage te zijn voor de zichtbare éénwording van het Lichaam van Christus. Men zal theologisch de broeders om meer helderheid moeten vragen aangaande deze laatste term: zichtbare eenheid van het Lichaam van Christus. Inmiddels betekent de doorbraak van het kloosterleven binnen de reformatorische christenheid van calvinistisch type een restauratie, die alle aandacht verdient, en vormt hun leef- en werkwijze een oecumenische winst van niet te onderschatten psychologische waarde.

OPZIENBARENDE OPERATIE

Afgekneld been weer aan het lichaam gehecht

Een team chirurgen van het Eden-ziekenhuis in Hayward, Californië, heeft met succes het onderbeen van een man dat was afgekneld weer aan het lichaam gehecht. De operatie, die drie maanden geleden plaats vond, werd geheim gehouden totdat vaststond dat zij was geslaagd. Zij die aan de operatie deel hebben genomen verklaarden dat er geen parallel van deze gebeurtenis in de medische geschiedenis bekend is. De namen van de chirurgen zijn niet bekend gemaakt.

Patiënt was de 25-jarige Billy Smith wiens rechterbeen enkele centimeters boven de knie afgekneld werd door een kraan bij het metselen aan een hoogoven. Het been was alleen nog met een stukje vel van vijf centimeter aan de romp verbonden toen Smith in het ziekenhuis aankwam.

De chirurgen spoten onmiddellijk een vloeistof in de bloedvaten van het onderbeen om bloedstolling te voorkomen en hechtten vervolgens de hoofdader waardoor het benedendeel van het been weer bloed kreeg toegevoerd. Korte tijd later werd de voet roze maar nadat de belangrijkste aderen gehecht waren, zodat het bloed weer terug kon stromen naar het hart, werd de voet weer wit en werd er geen pulsering meer in waargenomen. De hoofdader werd opnieuw geopend. Een bloedstolseltje werd verwijderd en het bloed begon normaal te circuleren. Over enkele maanden moet nu de belangrijkste heupzenuw met het onderbeen verbonden worden. Smith heeft thans nog geen gevoel in zijn voet.

OPROEPING

tot het houden van een openbare vergadering van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao op dinsdag, 10 november 1959, des namiddags om 5 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

1. **Goedkeuring notulen openbare raadsvergaderingen dd. 26 juni 1959 en 7 juli 1959.**
2. **Ingekomen stukken.**
3. **Ontwerp-eilandsverordening nopens het aangaan van een langlopende geldlening ten laste van het Eilandgebied tot een bedrag van f. 1.000.000.—**
4. **Toekenning Kerstbonus personeel Eilandgebied.**
5. **Benoeming van een Commissie ex artikel 34 van het Reglement van Orde van de Eilandsraad.**
6. **Wijziging Reglement van Orde Eilandsraad Curaçao.**

Willemstad, 7 november 1959

De Wnd. Gezaghebber,
W. G. De HASETH.

N.B. Deze vergadering werd aangevraagd door de Raadsleden A. R. Winklaar, G. E. A. Booi en J. R. B. Rosario ter behandeling van de punten 3 en 4 x. Punten 5 en 6 werden aangevraagd door de Raadsleden S, G. M. Rozendal, I. R. Dovale en J. L. Martina.

De ondergrondse kerk aan Ely Place in Londen

Wie de boeiende bekeringsgeschiedenis van de Engelse ex-communist Douglas Hyde heeft gelezen — „I believed" is de titel die Hyde haar gaf, „Ik speelde op rood" de naam van de Nederlandse vertaling — herinnert zich, dat een heel oud kerkje in een Londense doodlopende straat een aanzienlijke rol in speelt. Het is St. Etheldreda's Church op Ely Place. Tijdens maanden van innerlijke onrust wisselde Douglas Hyde dagelijks zijn gang naar het bureau van de „Daily Worker" af met bezoeken aan dit kerkje. Op één en dezelfde dag schreef hij artikelen voor dat communistische dagblad waarvan hij de adjunct-hoofdredacteur was, en trachtte hij 's morgens en 's avonds in dat kerkje te bidden om „meer licht". Zittend tegenover een Mariabeeld, kwam hij voorlopig niet veel verder dan het mompelen van een dansliedje dat hij zich herinnerde van een grammofoonplaat uit zijn jongensjaren: Oh sweet and lovely lady be good / oh lady be good to me.... In dat kerkje in een Londense doodlopende straat vond Douglas Hyde de Weg, de Waarheid en het Leven.

Vanaf het ondergrondse station Holborn loopt men, over Holborn Circus en langs enkele van de oudste huizen van Londen met hun zwart en wit betimmerde gevels in een klein kwartier naar Ely Place. Hier en daar gapen nog de wonden, door Duitse bommen en raketten in deze wijk geslagen, maar ook staan er alweer reusachtige nieuwe flats en andere gebouwen. Plotseling staat men links voor een zware ijzeren poort en een korte straat, waar een bordje u spreekt van „Ely Place" en „St. Etheldreda's Catholic Church".

De meeste toeristen en zelfs zeer veel Londenaars kennen deze plek niet, en toch is hij een van de merkwaardigste delen van de wereldstad, zelfs uit louter toeristisch oogpunt. Ely Place is een afzonderlijke „vrijplaats" in Londen, wier status werkelijk niet voor niets de inspiratie leverde voor de film „Passport to Pimlico". De weinige bewoners van het pleintje kiezen elk jaar op het einde van december hun eigen bestuur van zes „commissioners" onder wie de pastoor van de St. Etheldreda-kerk; vóór zij stemmen, moeten zij aantonen dat zij kunnen lezen en schrijven! Zij kiezen ook hun eigen politiemacht, en hebben nog een „watchman" die de uren afroept. In één woord, de oude geprivilegieerde status van Ely Place brengt allerlei juridische complicaties mee, zelfs voor de bisschop met betrekking tot de pastoor der kerk. Men vindt de boeiende geschiedenis van Ely Place en zijn oude kerkje nog het best-gedocumenteerd (en geïllustreerd) in een boek van Linwood Sleigh, waarvoor Douglas Hyde het voorwoord

WAAR HENDRIK VIII CRANMER ONTMOET ZOU HEBBEN

heeft geschreven. Over de wonderlijke St. Etheldreda (modern: Ethel of Audrey) schreef E. Wilcocks een afzonderlijk boekje voor de Catholic Truth Society.

De eigenlijke St. Etheldreda-kerk op Ely Place is gebouwd op een ondergrondse kerk, die gewoonlijk de „crypte" wordt genoemd. De zeer oude donkere, ondergrondse kerk met haar zware, zwarte balken moet oorspronkelijk een Brits-Romeinse bedeplaats zijn geweest, gebouwd in 310. Waarschijnlijk was zij de „kathedraal" van Restitutus, die toen bisschop van Londen was. De bijna negen voet dikke muren droegen aanvankelijk een stenen dak in de vorm van een bijenkorf; dit werd verwijderd toen in 1250 de bovengrondse kerk werd gebouwd. Van te voren was dit merkwaardige dak echter al gedeeltelijk verwoest bij een invasie van de ook ons bekende Noormannen. In de dagen van Cromwell diende deze oudste Engelse kerk eerst als gevangenis, en daarna als ziekenhuis. In de achttiende eeuw werd zij ingericht als taveerne, en werd een bekend bierhuis. Voordat het gebouw in 1874 werd gekocht door de Fathers of Charity (de „Rosminians") was het weer in gebruik als opslagplaats voor laken en stoffen. De laatstgenoemde priesters herstelden er de katholieke eredienst en hebben nog steeds het beheer over het kerkje. In 1935 onderging het wederom een grondige restauratie professor Lethaby kon de bovengrondse kerk echter nog altijd noemen „a perfect example of the most elegant Edwardian work". In de tweede wereldoorlog werden dak en ramen door Duitse bommen echter zwaar beschadigd. Het nieuwe herstel dat in oktober 1950 begon en zeer kostbaar was, nam twee jaren in beslag. De kerk werd weer plechtig teruggegeven aan haar bestemming door kardinaal Griffin in juli 1952, bij welke gelegenheid mgr. Ronald Knox een erudiete en fraaie homilie uitsprak.

Natuurlijk heeft de Etheldreda-kerk op de kleine Ely Place, waar bijna niets dan kantoren en een paar winkels zijn, maar een heel klein getal parochianen. Maar deze weinigen betuigen, tegelijk met de „Society of the Friends of St. Etheldreda's" keer op keer, o.a. door hun werk voor het restauratiefonds, hun aanhankelijkheid aan deze historische plaats, een uniek relict van het oude, katholieke Londen en van het oude, katholieke Engeland.

In zijn zeer lange geschiedenis ontving het de sporen van vervolging en onderdrukking. Zo houdt men het ervoor, dat Hendrik VIII voor het eerst de beruchte Cranmer ontmoette in de kloostergang die naar de kerk leidt. En wat is uit deze ontmoeting voor de katholieken in Engeland niet gevolgd!

Tegenover de ingang van de bovenste kerk ziet men een wapenschild van het Engelse Koninklijk Huis in eikenhout gesneden; dit was een teken van de koninklijke supprematie. Het dateert uit de tijd van Karel I. Het stenen voetstuk in de crypte, waar nu een afbeelding staat van de Moeder van Altijddurende Bijstand, was oorspronkelijk een stuk van het „Preaching Cross", dat vóór de brand van 1666 buiten de St. Paulskathedraal was opgesteld. Een andere merkwaardigheid, herinnerend aan tijden van vervolging en waarvoor speciaal Engelsen een mysterieus ontzag koesteren, is de volgende die samenhangt met de bekende „Doleful Evensong" of „Fatal Vespers". Op zondag 26 september 1623 verloren ongeveer honderd mensen het leven, doordat een vloer van een bovenzaal in het huis van de Franse gezant in Blackfriars bezweek. Deze goede lieden waren daar in het geheim bijeen, om een dienst bij te wonen en te luisteren naar een preek van pater Drury S. J. Achttien van de slachtoffers liggen nu begraven dicht bij de Piëta in de crypte van St. Etheldreda's.

Ely Place heeft ook enige betrekking met Shakespeare, maar vooral met Dickens. Op het einde van de veertiende eeuw was John of Gaunt gewoon de Mis bij te wonen in Ely, nadat zijn eigen paleis door de menigte van Wat Tyler in brand was gestoken. Hij stierf in Ely House in 1399. Het verhaal van zijn dood verneemt men in Shakespeare's „Richard II", Act II, scene I. En in Shakespeare's „Richard III" vraagt Gloucester aan de bisschop van Ely, hem wat van de „heerlijke aardbeien" te zenden die in de bisschoppelijke tuin werden gekweekt!

Maar, als wij zeiden, vooral Dickens herinnert ons nu en dan aan Ely Place. Bleeding Heart Yard die genoemd wordt in „Little Dorrit", ligt aan het einde van de doodlopende straat in Ely Place. In Ely Place zelf woonde Mr Waterbrook die voorkomt in „David Copperfield", en ook Jaggers de „sollicitor" uit „Great Expectations". En het was in de Black Bull, waar nu Gamages gevestigd is, dat Sairey Gamp Mr. Lewsome verpleegde. Ten oosten van Ely Place vindt men ergens 144 Saffron Hill, de plaats van Fagan's keuken uit „Oliver Twist". En op 52 en 53 Hatton Garden stond de politiepost waar Oliver werd vastgehouden, nadat hij Mr Bronlow's zakdoek had gestolen! Tenslotte: de brand van Langdale's distilleerderij bij de Gordon-opstand in 1780 heeft Dickens beschreven in „Barnaby Rudge"; deze nuttige instelling stond in Holborn, tegenover Leather Lane.

Toch is het niet op de allereerste plaats om deze laatste herinneringen dat wij zouden wensen, dat katholieke bezoekers van Londen méér aandacht schenken aan Ely Place, noch allereerst om de fraaie gothieken en de gebrandschilderde ramen van zijn kerkje. Vóór alles mogen zij bedenken, dat Ely Place met St. Etheldreda's in Engeland een zeer bijzondere en geheiligde plaats is, die door een lange en bewogen geschiedenis is verbonden met het heden. Daarom mogen de katholieken die Londen bezoeken, meer dan gebruikelijk is hun schreden richten naar de genoemde kerk zoals o.a. gedaan wordt door de katholieke journalisten van Fleet Street en de katholieke medische studenten van Londen, die deze kerk min of meer als de hunne beschouwen.

Een vijftig-tal arbeiders werken momenteel (sommigen zelfs overtime) aan het vliegveld van Bonaire. De 150 meter lange afvoerpijp, waarvan men een gedeelte op de foto ziet, loopt onder de startbaan door. Zelfs kenners vragen zich af, waar het water toch vandaan moet komen, zelfs bij zware regenbuien.

Werk aan de winkel op Flamingo-eiland

Vele bouwprojecten zijn op Bonaire in de pen. Sommigen ervan zijn reeds in uitvoering gebracht, anderen naderen de uitvoering in de nabije toekomst, weer anderen hoopt men zo spoedig mogelijk te verwezenlijken.

1. Hotel Plaza te Playa Lechi
2. Gebouw voor Radio Hoyer te Playa p'abao.
3. Kalkhoven dicht bij Punt Vierkant.
4. Nieuw Fratershuis aan het begin van de weg naar Antriol.
5. Jeugdhuis in de Sabana aan de Sabanaweg.
6. Sportpaleis voor de Flamingo-club in de Sabana.
7. Nieuw bioscoopgebouw in de Playa.
8. Bioscoop te Antriol.
9. Nieuwe garage van de Ford Service Station aan de weg naar Antriol.
10. Nieuw gebouw voor de Confectiefabriek aan de weg naar Antriol.
11. Nieuw gebouw voor de MULO aan de weg naar Antriol.
12. Verbouwing van het Gezaghebbershuis.
13. Inrichting van de Pasangrahan als Bestuurskantoor.
14. Inrichting van het oud Bestuurskantoor als Postkantoor.
15. Verlenging van de startbaan van het Vliegveld.
16. Verbouwing aan het huis voor Ouden van dagen.
17. Nieuwe asfaltweg van Kralendijk naar Willemstoren.
18. Nieuwe asfaltweg van Kralendijk naar Sta. Barbara.
19. Een publieke toilet- en badgelegenheid aan de Strandweg nabij het Hotel Zeebad.
20. Lichtleiding voor Nikiboko en Tera Corá.
21. Nieuw clubhuis op Rincon.

Hoe linker, hoe flinker

(Van een medewerker in Nederland)

Een verwijt, dat grote pianisten zowel van vakgenoten als van buitenstaanders nog al eens te horen krijgen, zal men Cor de Groot niet kunnen maken. Er zal over een half jaar wel niemand zijn, die beweren wil dat hij „geen linkerhand" zou hebben. Want Cor de Groot zal zich in het komende seizoen moeten beperken tot het spelen met de linkerhand-alleen; de rechter moet rust houden, in ieder geval totdat ontdekt is wat de merkwaardige kramptoestand veroorzaakt, die de pianist het spelen soms verhindert. Het euvel heeft zich niet in één dag geopenbaard; al jarenlang heeft Cor de Groot de vreemdsoortigste vingerzettingen moeten toepassen. „Ik zou er zeker op zakken, als ik nog eens examen moest doen," zegt hij.

Toen hij dan ook deze zomer het slotconcert van het Kurhaus-seizoen, waarop hij een Beethoven-concert zou spelen, moest afzeggen, dacht hij zelf niet veel anders dan: nu is het dus zover.

Zijn vrienden, ongerust geworden, kwamen kijken, één voor één. Jurriaan Andriessen was een van de eersten, en gooide er onmiddellijk zijn bekende vindingrijkheid tegen aan. Eén in enthousiasme en afkeer, als beide heren zijn, bedachten ze een plan: ze zouden werken voor drie handen ten gehore gaan brengen. Het was een mooi plan, maar er werd om practische redenen van af gezien. Goed, maar dan zou Jurriaan toch zeker „iets" schrijven, uiteraard voor de linkerhand. Dat iets is nu tot een suite aan 't groeien: en het had ook in die zin een „suite", dat op het ogenblik twintig bevriende componisten aan het schrijven zijn voor de linkerhand van Cor de Groot. Leon Orthel kwam na drie dagen de trap op stormen, gunde zich geen tijd om te gaan zitten, speelde haastig een paar thema's voor, vroeg „hoe vind je het" en rende de trap weer af. Alexander Voormolen deed het wat kalmer aan: een briefkaart in de bus, versierd met een slak en de woorden: ik ben gestart!

Cor de Groot heeft echter van dit alles op het ogenblik nog geen noot in huis. In afwachting van de lawine, studeert hij de herzettingen en bewerkingen, die hij zelf in de afgelopen maanden gemaakt heeft. Het zijn er zestig, van Scarlatti tot Mompou. Deze composities zal hij ten gehore brengen in een radio-serie, die oorspronkelijk gewijd zou zijn aan Nederlandse componisten, maar die nu is omgewerkt tot een reeks kleine „linkerhand-recitals". In het tweede deel van deze veertiendaagse serie dat in januari start, zijn dan de nieuwe hedendaagse scheppingen, waaraan op het ogenblik nog zo vreselijk hard gewerkt wordt, te beluisteren. De jubileum-concerten, die Cor de Groot zou geven in verband met zijn vijfentwintigjarige pianistenloopbaan, hebben alle Ravel's linkerhandconcert op het programma, voorzover ze niet zijn afgezegd. Zeker een groot voordeel van deze merkwaardige situatie is, dat door het geschenk van „de vrienden" de muziekliteratuur, wat de piano èn de linkerhand betreft, verrijkt wordt met een duchtige hoeveelheid studiemateriaal, waarvan in de toekomst bijvoorbeeld conservatoriumleerlingen zullen kunnen profiteren. Het is een lichtpunt in een situatie, die naar het ons voorkomt door Cor de Groot nuchter en met een grote dosis sportiviteit wordt opgevat. Het meest misschien heeft hem daarbij de hartelijkheid geholpen, die zijn vrienden hem hebben betoond. De telefoon staat er nog roodgloeiend van. Met veel blijmoedigheid staat mevrouw De Groot iedereen te woord, terwijl haar man studeert — wat zou hij anders doen? — en zijn rechterhand verzet.

Hij lacht hem uit, die rechter, dat staat vast.

Cor de Groot

Opsporing naar verongelukte schippers

In het begin van 1952 verongelukte een schoener, afkomstig van Barbados, op de lage Westkust van Bonaire. De Schoener had 58 arbeiders aan boord, bestemd voor de CPIM; plus een buffet voor de Gezaghebber van Bonaire. Het schip kwam op de harde rotskust terecht. Acht arbeiders verdronken; de mast brak af, het buffet van de Gezaghebber werd in gruzelmenten geslagen.

De plaats des onheils was totaal ontoegankelijk voor enig voertuig. Men besloot toen maar de acht lijken ter plaatse te verbranden. Begraven kon men daar ook niet vanwege de harde kliprotsen. De verkoolde resten werden bedekt met koraalsteentjes.

Momenteel is men bezig om een weg van Sorunbon naar Willemstoren aan te leggen, waarbij men langs de plaats des onheils komt. Men doet nu pogingen om de resten van de acht verongelukte arbeiders terug te vinden om hen alsnog een gepaste begravenis te geven.

Robert Murphy die is afgetreden als onderminister van buitenlandse zaken, heeft ontkend dat deze stap het gevolg is van meningsverschil over de politiek. Als er meningsverschil geweest was, zei hij, was ik gebleven om het uit te vechten.

Murphy zei dat de Amerikaanse politiek naar zijn mening zo goed en verstandig is als mogelijk is. Een van onze problemen, zei hij, is het Russische volk te laten weten, dat wij geen oorlog van plan zijn en dat wij, evenals zij, verlangen naar een vredige wereld.

Strijd in Algerije eist nog steeds slachtoffers

Volgens het Franse militaire hoofdkwartier zijn vorige week in Algerië 463 opstandelingen gevangen genomen of gewond en zijn 364 wapens in beslag genomen. 46 Franse militairen werden gedood en vijf opstandelingen deserteerden.

Volgens het hoofdkwartier zijn bij acties op 1 en 2 november 73 opstandelingen gedood en 13 gevangen genomen.

Tijdens de grootscheepse „Operatie Tweeling" in de bergen van Kabylië die op 22 juli begon, zijn tot nu toe 3.746 opstandelingen gedood, gewond of gevangen genomen en 2.200 wapens in beslag genomen.

o o o

Twee Indische studenten hebben te New Delhi bekend gemaakt dat zij een verdedigingsorganisatie van studenten voor de grens in de Himalaja hebben gevormd om de Indische regering en het leger te helpen bij het verbeteren van de verbindingen in het grensgebied. Zij deelden mee op tien Indische universiteiten studenten te werven voor hun organisatie. Heel wat studenten hebben zich reeds als vrijwilliger gemeld.

De organisatie staat geheel los van elke politieke partij en heeft ten doel de nationalistische elementen in het land te steunen.

—•—

De beheerschapscommissie van de algemene vergadering der V.N. heeft met 52 tegen 4 stemmen bij 17 onthoudingen een resolutie aangenomen, waarin de aandacht van de V.N. wordt gevestigd op de mogelijkheid het internationale gerechtshof te Den Haag in te schakelen bij kwesties over de interpretatie en uitvoering van de mandaatsovereenkomst over Zuid-west Afrika. Zoals bekend heeft de commissie donderdag een resolutie aangenomen, waarin de V.N. wordt verzocht onderhandelingen met Zuid-Afrika te beginnen met het doel Zuid-west Afrika onder beheer van de V.N. te krijgen.

Ariba ARUBA

LITTLE LEAGUE seizoen met groot defilé geopend

Oranpestad. — Onder grote belangstelling van de zijde van het publiek werd gistermorgen set seizoen geopend voor de Little League baseballcompetitie. Het begon met een groot defilé, waarin de tien deelnemende teams meeliepen, elk met hun madrina's. Voorop ging de sportkoningin Nilda Croes, die begeleid werd door de president van Oranjestad Little League baseball, de heer Mingo Salazar. Tico Kuiperi was ceremoniemeester en stelde de verschillende teams aan het publiek voor.

Vervolgens stelden de teams zich tegenover de tribune op. Het zijn Adams Chiclets, Arrow, Aruba Lions, Cocomalt, Friesche Vlag, Hilton Shoes, Osogrape, US Keds, Viana's en Wrigleys.

De vlag werd gehesen door een speler van het kampioensteam van vorig jaar, Adams Chiclets. De kleinste speler van deze competitie, Frederic Bronswinkel van Friesche Vlag, legde namens allen de sportbelofte af. Voorzitter Salazar bracht dank aan de handelaren, die ook dit jaar weer zo spontaan hebben geholpen. Sportkoningin Croes sprak de hoop uit, dat de scheidsrechters weer hun volledige medewerking zullen geven en drukte de jongens op het hart om steeds sportief te zijn en zich zonder mopperen neer te leggen bij de beslissingen van de scheidsrechter.

Osogrape verslaat US Keds

De eerste wedstrijd, welke gespeeld werd tussen Osogrape en US Keds, werd door de Osogrape-jongens (Socotoro) gewonnen met 8—0. In de eerste inning werd reeds drie maal gescoord. In de tweede nog eens vijf maal. Winnende pitcher was Victor Albus, de verliezende Jansen.

Friesche Vlag en Lions spelen gelijk

De tweede wedstrijd tussen Friesche Vlag en Loons eindigde na acht innings met gelijkspel (4—4). In de tweede inning werd de eerste run gescoord en wel door de Arubaanse Lions. Zij wisten op te klimmen tot 3—0, tot Friesche Vlag in de vijfde inning twee tegenpunten wist te maken. In de zesde inning scoorde F.V. de gelijkmaker. Er werden daarop nog twee innings gespeeld, maar ook deze brachten geen oplossing. Elk der teams scoorde nog eens, waardoor de stand 4—4 werd. In verband met de tijd werd de strijd daarop gestaakt en zal men later deze wedstrijd nog eens overspelen.

♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

1 - 2 - 3 - 3

Oranjestad. — Een lezer maakt ons opmerkzaam op het feit, dat de advertentie van het Nederlands Westindisch Toeristenkantoor in Caracas, waarop wij laatst kritiek hadden, opnieuw in de Venezolaanse pers is verschenen. De reclame, voor Curacao, Aruba en Bonaire, noemt alleen de luchtvaartlijnen, die verbinding met Curacao geven en niet de Avensa, welke wekelijks een vlucht maakt naar Aruba, zowel uit Caracas, als vanuit Maracaibo. Voorts wordt er wel gesproken over een shoppingcenter in Curaçao, maar niet op Aruba. Wij hopen nu maar, dat men de fout zal inzien en de advertentie-tekst zal wijzigen, voor ze opnieuw in de pers verschijnt.

Geheugensteuntje

Morgenavond wordt voor de laatste maal in het Cultureel Centrum een uitvoering gegeven van het programma van „Onsterfelijke Werken" door het meisjeskoor Vivons en Chantant, het mannenkoor Bel Canto en het Arubaans Symphonie Orkest.

Er zijn, zo vernemen wij, nog vele kaarten verkrijgbaar. Het is onherroepelijk de laatste maal, dat het programma in Oranjestad wordt gebracht.

Modern

De luchthaven kreeg een nieuwe aanwinst en wel een gemotoriseerde bagagewagen. De K.L.M. is voortdurend aan het experimenteren met verbeteringen op het vliegveld en een nog snellere afhandeling van passagiers. Men hoort er veel mompelen over een uitbreiding van diensten en dat is iets, waar heel Aruba op hoopt.

Vistoernooi

Deze week begint het grote vistoernooi. Er worden vele deelnemers en nog meer belangstellenden verwacht voor dit toernooi, waar Aruba zeker veel plezier en propaganda van zal beleven. De dagbladen op Aruba zegden alle een beker toe.

BETALINGSVERKEER MET NEDERLAND

Oranjestad — In november 1953 is in overleg met de Landsregering een regeling tot stand gekomen om bepaalde periodieke betalingen vanuit de Nederlandse Antillen in Nederland te bestendigen in tijden gedurende welke de verbindingen met dat land zouden zijn verbroken.

Zo zullen in de Antillen toegekende studiebeurzen door Nederland worden doorbetaald indien overmaking van gelden vanuit de Antillen niet mogelijk is.

Van deze regeling kon tevens gebruik worden gemaakt door ingezetenen van Aruba voor overmakingen ten behoeve van aldaar voor hun eigen rekening studerende kinderen.

De destijds aan de Nederlandse instanties verstrekte opgaven van belanghebbenden is echter inmiddels verouderd, o.m. omdat diverse studerenden inmiddels zijn teruggekeerd, terwijl anderen naar Nederland zijn vertrokken.

DDeDze omstandigheden noodzaken de destijds verstrekte opgave als vervallen te beschouwen en een geheel nieuwe opgave samen te stellen.

In verband hiermede dienen belanghebbenden, die ten behoeve van hun in Nederland voor hun eigen rekening studerende kinderen, van de bovenaangehaalde regeling in een voorkomend geval gebruik wensen te maken, hiervan mededeling te doen aan het Bestuurscollege, onder vermelding van de volgende gegevens:

a. naam, adres en beroep van de persoon, die gelden overmaakt;

b. het maandelijks uit te keren bedrag in Nederlandse Courant;

c. naam en adres van degene, voor wie het bedrag bestemd is.

Auto over de kop

Oranjestad — In de nacht van zaterdag op zondag, omstreeks half twee is een Buick over de kop geslagen ter hoogte van de bocht in de Boulevard bij het haventerrein. De bestuurder reed vermoedelijk met te grote snelheid en kon de wagen niet onder controle houden. Het hek werd gedeeltelijk omver gereden en de wagen sloeg enige malen over de kop. De schade was zeer groot, maar de inzittenden kwamen met de schrik vrij.

ESTUDIANTES kampioen B-klasse

Oranjestad. — De beslissingswedstrijd tussen Estudiantes en Universal, welke wedstrijd zaterdag in het stadion werd gespeeld, eindigde met een overwinning voor Estudiantes met 2—0. Hiermede werd Estudiantes kampioen van de B-klasse en gaat hierdoor automatisch over naar de A-klasse.

SAN NICOLAS verslaat NOORD

Oranjestad. — In het Sportcentrum van Noord werd de competitie voortgezet tussen de districtsvoetbalteams. De combinatie San Nicolas Savaneta won van Aruba Jrs met 2—1. Het was de eerste overwinning in drie wedstrijden voor San Nicolas. Noord verloor tot dusver beide gespeelde wedstrijden.

TENNISTOERNOOI

Oranjestad. — Dit weekend werden de wedstrijden voortgezet voor het Aruba Juniors interclub tennistoernooi. In de doubles versloegen Albert Henriquez en Boei Brion het team van Max Fingal en Sid Frigerio met 6—2 en 6—2. Het was de eerste nederlaag van Frigerio en Fingal.

Cesar Kipp en E. de Lannoy leden eveneens hun eerste nederlaag en wel van Efraim Tromp en E. Dieffenthaler. De eindstand was 4—6 6—1 en 6—3.

Herman Kuiperi versloeg in de enkelwedstrijden Luis (Chia) Brion met 6—4 en 6—3. Jose Corea versloeg H. Labadie met 6—3 en 7—5. Albert Dieffenthaler en Efraim Tromp versloegen in de doubles het team van Efraim Brion en Albert Henriquez met 6—4 en 6—3. Dieffenthaler en Tromp vormen het enige double-team, dat nog ongeslagen is.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Modern aardewerk in fijne artistieke kleuren

asbakjes	vanaf Cf	2.50
bloempotten	„ „	3.—
vazen	„ „	3.50
schalen	„ „	4.50

SPRITZER + FUHRMANN
CURACAO ARUBA

„LES MISÉRABLES", meesterwerk van Victor Hugo, van de Index

Verschrikkingen van het bagno

(Van een letterkundige medewerker)

Het is dit jaar gebeurd, dat het kerkelijk verbod om de roman „Les Misérables" van Victor Hugo te lezen, is opgeheven. Aan de verbanning uit de gezichtskring van katholieken, waarmee dit merkwaardige boek werd getroffen, is dus, nu voor het eerst in zijn bijna 100-jarig bestaan, een eind gekomen. De redenen van de plaatsing op de „Index" zijn ons onbekend gebleven. Zij waren, naar nu blijkt, van tijdelijke aard. Het boek heeft echter, naar het ons voorkomt, verdiensten van blijvende aard.

Aan belangstelling, ook in onze tijd, heeft het dit barokke samenweefsel van verdichtselen overigens niet ontbroken. Het is nu vijfmaal verfilmd geworden. De galeislaaf Jean Valjean en zijn tocht door de riolen van Parijs zijn even bekend als de klokkenluider Quasimodo uit „Notre Dame de Paris". Toen „Les Misérables" voor het eerst verscheen was Victor Hugo zestig jaar, lid van de Académie française en pair de France. Hij werd om strijd bewonderd en verafschuwd. Hij was in de toneelwereld de topman van het romantische Réveil, die de drie unités durfde doorbreken en zijn personages onversneden taal liet spreken. Hij was - helaas - ook dichter, een weergaloos rijm- en ritmevirtuoos, met een kolossale verbeeldingskracht en neiging tot groteske retoriek. Die neiging heeft grote gedeelten van „Les Misérables" helaas ongenietbaar gemaakt.

Desalniettemin is „Les Misérables", „de Ellendigen", zijn meesterwerk. Het boek heeft een duidelijk omlijnd thema: de opgang van een mensenziel naar God. De mens is de boomsnoeier Jean Valjean uit Faverolles, die voor het gappen van een brood, om zijn hongerig zusje te voeden, tot de galeien wordt veroordeeld, na ontvluchtingen weer gepakt en tenslotte na 19 jaren vrijgelaten wordt, dan door de maatschappij verstoten, door de voortreffelijke bisschop van Digne, die hij bestolen had, „bekeerd" wordt en na een lang leven van zelfverloochening zalig sterft. Het beeld van bisschop Myriel, de heilige priester, is met grote liefde en veel precisie getekend. Men vraagt zich af of Hugo voor dit portret een aantal heiligenlevens heeft nageslagen, dan wel uit eigen fantasie geput. Bisschop Myriel is een gave, zuivere, zeer beminnenswaardige priesterfiguur, die door het hele verhaal op de achtergrond blijft domineren. In het 16de hoofdstuk van het 5de deel zegt de schrijver: „Het boek, dat de lezer voor zich heeft, is van het begin tot het einde de gang van het kwade naar het goede, van onrecht naar gerechtigheid, van de nacht naar de dag..... van de hel naar de hemel." Het boek is inderdaad een soort geloofsbelijdenis van de 60-jarige Hugo, die altijd bewogen was geweest door de armoe en het lijden om hem heen. Hij wilde de meedogenloze maatschappij van zijn tijd, waarin het gewoon was dat velen van honger stierven, een spiegel voorhouden. Hij vertelde verschrikkelijke dingen. Hij kende de onmenselijke toestanden in het bagno en verhaalde van het mateloze lijden, dat daar de veroordeelden toegevoegd werd.

Men luistere: „Er was in het Grand Châtelot te Parijs een lange donkere kelder. Deze bevond zich drie-en-een-halve meter onder het oppervlak van de Seine. Zij had geen vensters of luchtgaten, alleen één deur. De bodem bestond uit zwarte modder; langs de zoldering liep een dikke balk. Daaraan waren kettingen bevestigd van twee meter lengte; deze eindigden in halsbeugels. Hierin werden de mannen, die tot de galeien veroordeeld waren, vastgeklonken, tot hun transport naar Toulon. Zij moesten blijven staan, want de ketting verooorloofde hen niet te gaan liggen. Zij bleven hier soms vele dagen en weken, in totale duisternis. De enige manier om de snijdende beugel om de hals en de martelende vermoeienis in de lendenen minder te voelen was zich met de handen aan de ketting op te houden. Zij moesten met de voeten het stuk brood, dat voor hen was neergeworpen, langs een been omhoog schuiven, totdat ze het met een hand konden bereiken. In dit hol werd men geworpen wegens stroperij op een koninklijk domein, of voor erger dingen......"

Toch vergeet men gemakkelijk, dat „Les Misérables" een sociale strekking heeft. De grote hoeveelheid boeiende en groteske personen, de stortvloed van sensationele tonelen, zoals de weergaloze beschrijving van de slag bij Waterloo, leiden de aandacht van de hoofdgedachte af. De verheerlijking van de romantische ideaal-liefde, belichaamd in de onwezenlijk pure en heldhaftige Marius en de engelreine Cosette, vraagt een grote plaats en verleidt de schrijver soms tot bespottelijke retorische vergelijkingen (zoals: „deux cygnes se rencontrant sur la Jungfrau"). Het is duidelijk, dat Hugo in de twee figuren Marius en Jean Valjean de twee aspecten van zijn eigen ideaal-ik beschreven heeft: de heldhaftige zuiverheid van de jongeling en de milde wijsheid van de oude man. Wij weten dat Hugo deze idealen in zijn leven niet bereikt heeft; zijn aanvallen op keizer Napoleon III waren van een tomeloze giftigheid.

Het boek is dus allerminst een gaaf en evenwichtig werk. Als „roman-fleuve" mist het de soevereine stijlbeheersing van Tolstoi's „Oorlog en Vrede". Zola was — later — meer meester over zijn verhaaltrant dan Hugo. Maar er zijn hoogtepunten in Hugo's werk, waaraan deze beiden niet toekomen en die onvergetelijk blijven. Daaronder reken ik: de „bekering" van Jean Valjean na de ontmoeting met de bisschop, de vreselijke tweestrijd van Valjean, wanneer hij, als achtenswaardig en bemind burgemeester van een kleine stad, bemerkt dat een ander in zijn naam onschuldig zal veroordeeld worden en hij zich tenslotte gaat aangeven; en alle plaatsen waar het handelen en lijden van kinderen beschreven wordt. Victor Hugo hield hartstochtelijk van kinderen. Wanneer Jean Valjean, tegen het einde zijner dagen, vreest dat hij zijn pleegdochter Cosette niet meer zien zal, tracht hij in een vreselijke zielsinspanning de weg naar God te vinden en innerlijk voor goed van haar afstand te doen. Deze inspanning doet hem sterven.

De zorg van de straatjongen Gavroche voor de door de hel van de revolutie rondzwervende kleine stakkers die hij opvangt en onderdak verschaft in een stenen olifant op een verlaten plein, is een ander voorbeeld. In scherpe tegenstelling hiermee staat het leven van de Parijse onderwereldfiguren, met hun wreedheid en hun kleurige dieventaal (die philologisch ontleed wordt). Een andere krasse tegenstelling, waaraan de schrijver felle accenten verleent, is die tussen het bagno en het nonnenklooster, de plaatsen waarin Jean Valjean lange tijd vertoeft (in het laatste als tuinman buiten het slot). Victor Hugo zei van zichzelf, met nogal onzuinige eigendunk: „Dieu et moi, nous aimons les contrastes". Aan deze voorliefde heeft de Jupiter der Franse romantiek in zijn grootste roman royaal

VICTOR HUGO

****

AGENDA ARUBA

Oranjestad. Kantoor Amigoe Toricellistraat No. 16. Tel.: 1233
Maandag 9 november 1959.

BIOSCOPEN:

De Veer, 8.30 uur:
„Rio Bravo" met John Wayne - Dean Martin en Ricky Nelson — 18 jaar.

Rialto, 8.00 uur:
„El gallo colorado" met Miguel Aceves Mejia — Rosita Arenas. 18 jaar.

Principal, 8.00 uur:
„Party Girl" met Cyd Charisse en Robert Taylor. — 18 jaar.

Aurora, 7.30 uur:
„The Babe Ruth story" met William Bendix en Claire Trevor. — 18 jaar.

Savaneta, 7.30 uur:
„Begeerte leidt de mannen" met Dannielle Darrieux en Jean Claude Pascal. In het Frans met Nederlands onderschrift. — 18 jaar.

ALLERLEI

WITGELE KRUIS.
Zuster Perpetua en Zuster Iwolda, tel. 2200.

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad. Botica del Pueblo tel 1253
S. Nicolaas. Botica Central tel 5006

Jeugdcentrale „La Salle"

Zaterdag 7 november 1959:

Maandag 9 november 1959:

Brazil:
5.00p.m. Voetbaltraining.

Club Noord:
6.30 p.m. Tafeltenniswedstrijden om het Clubkampioenschap B-klasse.

Don Bosco (S.N.):
5-10 p.m. CLUB OPEN.

Basketballtraining:
7-8 p.m. Junioren.
8-9 p.m. Dames.
9-10 p.m. Senioren.

Ping-Pongtraining:
7-9 p.m. Senioren.
9-10 p.m. Junioren.

Rapid (Sav.):
5.00 p.m. Senioren Heren.
7.30- p.m. La Fama - Rapid Reds.
8.15 p.m. Rapid Whites - Commandeursbaaiclub.

DINSDAG

Brazil:
Club Noord:
Don Bosco:
Sint Jozefbond Estrella (St. Cruz):
5.00 p.m. Baseballtraining.
6.00 p.m. Muziekles.

Trupialen:
3-4 p.m. Zangles Junioren.
6.30-7.30 p.m. Senioren zangles en Toneelrepetitie.

Brazil:
5 p.m. Volleyball.

Club Noord:
6.30 p.m. Dominowedstrijden.
7.30 p.m. Zangles.

Don Bosco:
5-10 p.m. Club open.
Training volleyball Junioren. Training ping-pong.

Sint Jozefbond Estrella (Sta. Cru):
5 p.m. Voetbaltraining Reserveklasse
5 p.m. Muziekles.

Trupialen:
3-4 p.m. Zangrepetitie Junioren.
5.30 p.m. Toneelrepetitie Junioren.

Scheepvaart

Oranjestad. — Vandaag wordt op Aruba verwacht het ms. „Eilbek" komende uit Amsterdam, Curaçao en met bestemming Barranquilla. Het schip vaart in charter voor de KNSM. Op 10 november wordt verwacht uit Amsterdam en Curaçao de „Oranje Nassau". Het schip vertrekt met bestemming Kusthavens en Cuba.

Op 12 november wordt verwacht de „Artemis" uit New York en Curaçao en met bestemming kusthaven en Canada.

Op 14 november de „Solon" uit Amsterdam en Curaçao en met bestemming Amerika.

visie op het wereldgebeuren

(Vervolg van pagina 1.)

hij dacht en beide, dat het schadelijk zou zijn, ernstig met de Sovjet-Unie te onderhandelen. Beiden waren voor „hereniging", maar onder voorwaarden, waarvan ze wisten, dat ze hereniging onmogelijk maakten, tenzij de Sovjet-Unie door een of ander wonder tot onvoorwaardelijke overgave gebracht kon worden.

Zolang wij een politiek volgden die door hem geïnspireerd was, was dr Adenauer het roerend met ons eens. Maar nu is hij het helemaal niet met ons eens, omdat wij onze politiek gewijzigd hebben en bezig zijn ons een weg te banen naar serieuze onderhandelingen. Terwijl wij ons verwijderden van de oude politiek — dit begon in feite gedurende de laatste maand van Foster Dulles' leven — vormden dr. Adenauer en generaal De Gaulle een bondgenootschap. Het handhaven van de status quo is één van de doelstellingen van dit verbond.

Deze belangengemeenschap tussen Adenauer en De Gaulle bestrijdt thans het leiderschap van president Eisenhower over het westelijke bondgenootschap. Bonn en Parijs hebben zeker het recht om dit te doen en het is duidelijk dat wij met hen niet zullen twisten over het westerse leiderschap. Integendeel, er zijn veel Amerikanen die zullen zeggen dat, indien er bijvoorbeeld een regeling in Centraal Europa mogelijk is, de Europeanen hierbij een leidende rol dienen te spelen.

Maar voordat het tot een akkoord komt dienen Bonn en Parijs zichzelf wel af te vragen of zij er op voorbereid zijn het leiderschap over het westerse bondgenootschap uit te oefenen. Inzake Europese kwesties kunnen zij het leiderschap krijgen indien zij de last ervan kunnen dragen. Dit is niet iets dat de Amerikanen omwille van prestige voor zich opeisen. Integendeel, het leiderschap over West-Europa is een zware last die de Amerikanen sedert de tweede wereldoorlog gedragen hebben omdat tot dusver niemand anders in staat was deze last te torsen. Het feit ligt er nu eenmaal, dat de verdediging van West-Berlijn, van West-Duitsland en van het Franse moederland afhankelijk is van de Verenigde Staten. De Duitse en Franse strijdkrachten zijn niet meer dan een scherm en een struikelblok. Misschien zijn zij beslist niet. Op dit land rust de volledige verantwoordelijkheid voor het instandhouden van voldoende strijdkrachten in Centraal Europa en mocht het ooit zover komen, voor het voeren van een oorlog.

Waar de zaken zo liggen is het onvermijdelijk dat bij elke kritieke kwestie die de verdediging van Europa betreft het laatste woord bij de Verenigde Staten berust. Dit natuurlijk na gemeenschappelijk overleg. Wij dragen uiteindelijk de militaire verantwoordelijkheid en zolang dit zo is, kunnen wij onszelf niet onttrekken aan de uiteindelijke diplomatieke verantwoordelijkheid.

Het zou daarom onvoorzichtig zijn als Bonnen en Parijs op dit ogenblik de leiding over de westerse alliantie van ons zouden overnemen. Daar zij niet bij machte zijn om deze last te dragen zou het een grote vergissing zijn om zonder meer aan te nemen dat dit land dit wel voor hen doet, terwijl zij beslissingen nemen en de te volgen politiek uitmaken. Indien Bonn en Parijs goed op de hoogte zijn van de onderstroming in de Amerikaanse openbare mening, dan moeten zij beseffen dat er hier een herziening van onze Europese last op komst is. Het zou heel wat beter zijn indien het niet nodig was deze levenskwesties in het openbaar te gaan behandelen. Maar het is nu eenmaal noodzakelijk om precies te zeggen waar het op staat, omdat Bonn en Parijs verkozen hebben met ons niet privé en binnenskamers te onderhandelen. Zij verzetten zich in het openbaar op een uitdagende wijze tegen de politiek van de Amerikaanse regering.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Veteranentoernooi Aruba Jrs

Oranjestad. — In het veteranentoernooi van Aruba Juniors werden dit weekend de volgende wedstrijden gespeeld:

Aruba Juniors verslaat Lago Colony met 2—1. De wedstrijd werd op het terrein van de Lago Colony gespeeld. Op het R.C.A.-terrein versloeg R.C.A. het team van Caribe met 6—0. De wedstrijd werd door Caribe gestaakt na de rust, omdat het team slechts acht man telde.

Week-end naar Suriname

Voor de week-end trips naar Suriname op vrijdag 27 en zaterdag 28 november e.k. bestaat grote belangstelling.

De K.L.M. verzoekt ons mede te delen, dat op het vliegtuig van 27 november nog zeven plaatsen vrij zijn, terwijl er voor 28 november nog 36 passagiers kunnen worden geboekt. Voor het vliegtuig van zondag 29 november zijn er nog twaalf plaatsen beschikbaar. Er kunnen vrijdag 27 en zaterdag 28 november nog twaalf personen vertrekken, die zondagavond kunnen terugkeren, tegen de speciale prijs van honderd dollar.

Er zijn dus nog dertig plaatsen beschikbaar tegen het bedrag van $ 125 en een verblijf van maximaal 150 dagen in Suriname.

EILANDGEBIED ARUBA

Het Bestuurscollege verzoekt belanghebbenden, wier kinderen voor eigen rekening in Nederland studeren en gebruik wensen te maken van de met Nederland getroffen regeling om betalingen t.b.v. die kinderen te doen ingeval de verbindingen met Nederland zijn verbroken hiervan schriftelijk mededeling te doen aan het Bestuurscollege, onder vermelding van de volgende gegevens:

1. **naam, adres en beroep van de persoon, die gelden overmaakt;**
2. **het maandelijks uit te keren bedrag in Nederlandse Courant;**
3. **naam en adres van degene, voor wie het bedrag bestemd is;**
4. **familiebetrekking van de onder 3 bedoelde persoon, ten opzichte van degene, bedoeld onder 1;**
5. **vermelding van de reden van betaling nl. studie of ondersteuning;**
6. **handtekening van de persoon, bedoeld onder 1.**

KANTOOR NOTARIS W. F. M. LAMPE

OPENBARE VERKOPING

op Donderdag 12 NOVEMBER 1959 om 5 uur des namiddags ten kantore voormeld aan de Zoutmanstraat No. 7

I. KRACHTENS RECHTERLIJK BEVEL:

1. 316 M2 eigendomsgrond met woonhuis N. W. 45 te San Nicolaas op Aruba (Hypotheekkantoor C. 48—59).
2. 400 M2 eigendomsgrond met woonhuis Lagoville No. 151 te San Nicolaas op Aruba (Hypotheekkantoor C. 25—29), alles staande ten name van wijlen de Heer Leontus Jurrian Martes.

II. KRACHTENS EEN AKTE VAN FIDUCIAIRE EIGENDOMSOVERDRACHT:

een houten woonhuis bekend als W. K. No. 23 op 441 M2 huurgrond te San Nicolaas op Aruba, staande ten name van Mej. Maria Ras.

De veilingsvoorwaarden liggen vanaf 1 november 1959 ter inzage ten kantore van voormelde Notaris.

Mr. C. W. J. J. HEUFKE
Waarnemer.

Radio en Televisie

CUROM

(346.8 meter)

MAANDAG

16.30 Jukebox Arubiano;
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical;
18.15 Parade Deportivo pa Hector Rosario, prensenta pa Spritzer enFuhrmann;
18.30 Nederlandse Koopvaardij;
19.00 Nieuwsberichten;
19.15 Palacios-programma (Spaans);
19.45 De lichte toets met Zuidamerikaanse orkesten;
20.15 La Bonanza-halfuur;
20.15 Openbaar Kunstbezit (herhaling);
21.00 „Een uur voor u" — het gevarieerde maandagavondprogramma;
22.00 „Musical Nightcap";
22.55 Hetbelangrijkste nieuws van de dag;

DINSDAG

07.00 Nieuwsberichten;
08.00 Herhaling van het nieuws;
08.15 Het orkest van George Siravo;
10.30 Klassieke muziek: het symphonie orkest van Pittsburg speelt de tweede symphonie van Rachmaninoff;
11.15 Katholieke ziekenzorg;
11.30 Alfredo Antonini's orkest;
11.15 Noticia na Papiamento;
12.03 Lunchmuziek door Jack Pleis;
12.30 Berichten A.N.P.- en Curom-nieuwsdienst;
12.40 Platenmatinee;
13.00 Bandopname van de N.R.U.;
13.30 Leger des Heils halfuur;
14.00 Pianowerken van Litszt, gespeeld door Claudio Arrau;
15.15 Een kwartier met Solera de Espana;
16.30 Jukebox Bonairiano;
18.00 Regeringsuitzending (Pap.);
18.10 Noticia na Papiamento;
18.20 Variedad Musical;
18.30 „The Voice of Israel", in samenwerking met de Israëlische consul op Curacao;
19.00 Regeringsuitzending (Ned.);
19.10 Nieuwsberichten;
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met Antilliaanse muziek;
20.45 Het programma van de Overzeese Gas- en Electriciteits Maatschappij;
21.15 Extra-uitzending V.G.K.S.: tweede en laatste deel van het hoorspel „Rumoer om oma" door leden van de jubilerende Toneelvereniging „Emmastad";

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16,85, 19.45 en 25,18 meter

MAANDAG

18.32- Nieuws;
18.43- Nederlands nieuwsjournaal;
18.50- Muziek uit Europa (Italië);
19.10- Kroniek van de Antillen en Suriname;
19.40- Landbouwpraatje, door Mels v.d. Meeberg;
19.45- Overzicht van het werk der Verenigde Naties, door Bernard Person;
19.55- Cabaret;
20.10- Persoverzicht;
20.20- Stemmen uit het moederland (liedjes of groeten);
20.40- Nieuws in het kort;
20.45- Ter overdenking, door Rector A.H. Schlutken

DINSDAG

(19, 25 en 49 meter)

18.32- Nieuws;
18.43- Nederlands nieuwsjournaal;
19.15- Con cos ta? Een programma met muziek, nieuwtjes en groeten voor Curacao;
19.45- Sportjournaal, door Bob Spaak;

...Nederlands nieuwsjournaal...

20.05- Opperette — programma. (fragmenten uit operettes van Johann Strauss);
20.42- Beursnieuws;
20.45- Ter overdenking, door dr. G.J. Lindijer;

RADIO KELKBOOM

MAANDAG

6.15 Cumpleaños feliz;
6.30 Dinnermuziek;
7.00 Noticias na papiamento;
7.15 Musica varia;
7.30 Musica Hulandes;
7.45 Nieuwsberichten;
8.00 Norte Americana;
8.15 Loque un hombre no perdona;
8.30 Musica Varia;
9.00 Musica y artistas Musart;
9.30 Peticiones;

DINSDAG

11.31 Musica Varia;
12.00 Lunchmuziek;
12.10 Noticias local na papiamento;
12.15 Intermedio musical na Hulandez;
12.45 Nieuws (international en lokaal);
12.55 News in nutshell;
1.00 Norte Americana;
1.30 Sluiting;
4.00 Rancheras;
4.30 Noticias na pap. (local-pois y deportivo);
4.45 Cocktail musical;
5.00 Danzones cubanos;
5.15 Musica di acordeon;
5.30 Un programma cu Caliente y sabroso;
5.45 Calypsos;

RADIO CARACAS TELEVISION

MAANDAG

15.30 Por el de la cerradura;
16.00 Est dio de Hector Monteverde;
18.00 El show de Renny;
19.15 La novela Ace;
19.30 Yo quiero a Lucy;
20.00 El observador Creole;
20.15 Su novela Palmolive;
20.30 Caja de sorpresas;
21.00 La novela camay;
21.15 Cortos cinematograficos;
21.30 El investigador submarino;
22.00 Cortos cinematograficos;
23.00 Cineprograma.

DINSDAG

7.30 Lo de hoy;
9.30 Papa Noel (Concurso);
10.00 El calendario de Maria;
10.30 Cosas de mujeres;
11.5 La perfeta ama de casa;
12.00 El show de las doce;
13.15 Su novela Fab-vorita;
13.30 El imparcial television;
14.00 Cortos cinematograficos;
14.30 Club femenino;

VICTOR MAC LAGLEN overleden

De bekende filmster Victor Mag-Laglen is zaterdag in Hollywood aan een hartaanval overleden. Hij is 72 jaar geworden.

Victor McLaglen, een Brit van geboorte, trok na de eerste wereldoorlog naar Amerika, waar hij zich bij de jonge filmindustrie een carrière opbouwde als vertolker van avonturiersrollen. Zijn bekendste films waren „King of the Khyber Rifles", „Beau Geste" en „Call out the Marines". In 1935 kreeg hij een „Oscar" voor zijn rol in de film „The Informer", die in de tijd van de Ierse revolutie speelde.

Voor hij ging filmen is McLaglen, wiens vader bisschop van Clermont in Zuid-Afrika was, beroepsbokser en worstelaar geweest.

New Yorkse K.L.M.-ers in Nederland

De KLM-gezagvoerders hebben zich zaterdag op het voetbalveld niet laten overtroeven door een elftal van KLM-personeel uit New York, dat speciaal voor deze krachtmeting naar Nederland was komen vliegen. De gezagvoerders wonnen de wedstrijd met 4-2. Zondag hadden de Newyorkse KLM-ers al evenmin succes tegen de ploeg van de vliegende Hollanders, het bedrijfselftal dat in de eerste klasse van de afdeling Amsterdam speelt. Het werd toen 8-1 in het nadeel van New York.

Zondagmorgen bij een uitstapje naar Volendam hebben de KLM-ers de Volendamse bevolking een tijd lang in de waan gelaten dat Elinkwijk voor de ere-divisie wedstrijd Volendam — Elinkwijk al bijzonder vroeg naar het vissersdorp was gekomen. In het Newyorkse gezelschap bevonden zich namelijk vijf Surinamers, die gelaten opmerkingen van de Volendamse jeugd zoals „we winnen vandaag toch" over zich heen lieten gaan. Toen de Surinaamse KLM-ers vernamen dat Elinkwijk 's middags zou komen, rustten zij niet alvorens er een ontmoeting met Kruin, Mijnals, Marbach en Sparendam was gearrangeerd. Die ontmoeting was allerhartelijkst, want onder de Surinaamse KLM-ers bevonden zich er enkelen, die vroeger in dezelfde club als de Elinkwijkers hadden gespeeld, onder meer Johan de Vries, de oud-secretaris van Robin Hood, verder Ludwig Bandison, Edgar Schenker, John MacDonald, Andree Kappel en Henri Steglich.

—•—

De verdediger van de Franse fabrikaat Cazenave, die de dood van 72 en letsel bij 235 jonge kinderen veroorzaakt zou hebben door onachtzaamheid, namelijk door talk met een zwaar vergiftige stof in de handel te hebben gebracht, heeft de rechtbank te Bordeaux verzocht Cazenave niet meer dan een jaar gevangenisstraf te geven zodat hij gratie zal kunnen krijgen.

De openbare aanklager heeft de maximumstraf, twee jaar gevangenisstraf geeist.

De rechtbank zal op 4 december uitspraak doen.

Bij het bezoek aan het R.K. Blindeninstituut te Grave werd H.M. de Koningin voorgesteld aan de 78-jarige Harry van Laanhoven, die als letterzetter in het instituut werkt en er reeds 71 jaar verblijft. Rechts de directeur frater Ibertaan

Sportberichten

In Rio de Janeiro wordt vernomen, dat de Russische voetbalploeg van Spartak op 20 november aldaar verwacht wordt. In Brazilië begint de toernee van Spartak. Spartak zal op 25 november een avondwedstrijd spelen tegen Flamengo. Verder zal Spartak nog een wedstrijd spelen in Belo Horizonte tegen een plaatselijke ploeg.

Na het bezoek aan Brazilië zal Spartak een wedstrijd spelen tegen Millonarios in Montevideo en tegen Santa Fé in Bogotá. Men verwacht Spartak 16 december in Caracas.

Rapid Wien naar Latijns - Amerika

De Cubaanse sportverslaggever Borje Lants heeft bekend gemaakt, dat de bekende ploeg van Oostenrijk, Rapid Wien, op het eind van het jaar een toernee door Latijns-Amerika zal maken. Op het programma staan vijftien wedstrijden.

Rapid Wien is in het geheel 21 maal kampioen van Oostenrijk geweest. Volgens het voorlopige schema zal Rapid wedstrijden spelen in Caracas, Cuba, Costa Rica, Guatemala, El Salvador, Mexico, Vancouver, Los Angeles en San Francisco.

CHILI ziet af van deelname

De Chileense Voetbalbond heeft bekend gemaakt af te zien van deelname aan de Zuidamerikaanse en Panamerikaanse voetbalkampioenschappen. Deze beslissing is genomen in verband met de economische toestand van de bond, die de uitgaven, die voor deelname nodig zijn, niet kan verantwoorden. Zoals bekend worden de Zuidamerikaanse kampioenschappen in Quito en de Panamerikaanse kampioenschappen in Costa Rica gehouden in de maanden december en januari.

Chileense ploeg op roundtrip

Een selectie van Chileense voetballers zal in het voorjaar van het volgend jaar een trip door Europa maken. De toernee vangt aan in maart. Men zal wedstrijden spelen in Lissabon tegen een Portugese selectie. In Parijs staat een wedstrijd op het programma tegen het Franse elftal. In Bern treedt als tegenstander het Zwitserse elftal binnen de krijtlijnen. Verder zal nog een bezoek gebracht worden aan West-Duitsland en Spanje. Tegen het eind van april keert de Chileense ploeg weer naar haar land terug.

OORZAKEN VAN WATERZUCHT

(Van een medische medewerker)

Hoewel leven zonder water niet mogelijk is, kan de mens het er ook wel eens te kwaad mee krijgen. En nu bedoel ik het water dat zich in het lichaam bevindt, daarmee niet zeggend, dat het water in de vrije natuur ons ook geen parten kan spelen: verdrinken, overstromingen enzovoort.

Als een gezond mens per dag ongeveer 2 liter water in de vorm van drank en in „vast" voedsel naar binnen krijgt zal hij evenveel met urine, zweet, ademhaling en ontlasting moeten kwijtraken. Dat kan per dag wel eens wisselen. Afhankelijk van verschillende factoren is het mogelijk dat op een bepaalde dag minder water het lichaam verlaat dan is opgenomen en omgekeerd. Op langere termijn bestaat er bij een gezond mens evenwel een evenwicht tussen opname en uitscheiding, dat moeilijk verstoord wordt. De reguleringsmechanismen van het menselijk lichaam zijn voor geen kleintje vervaard. En als er een of andere stoornis optreedt zal de persoon in kwestie dat niet altijd meteen bemerken.

Het evenwicht kan naar twee kanten verschuiven: enerzijds uitdroging (te weinig vochtopneming ten opzichte van de uitscheiding), anderzijds oedeemvorming (te weinig uitscheiding van water ten opzichte van de opneming).

Van oedeem (waterzucht) spreken wij als er zich vocht ophoopt in de weefselspleten, hetgeen uitwendig merkbaar is aan zwelling van het onderhuidse weefsel. Oedeemvorming is geen ziekte, maar kan een uiting zijn van geheel verschillende aandoeningen. Het kan plaatselijk zijn of algemeen.

Plaatselijk oedeem duidt meestal op een ontstekingsproces of is een overgevoeligheidsverschijnsel. Ook bij verbranding is het een kenmerkend verschijnsel. Ontstekingen gaan altijd gepaard met een min of meer uitgebreide zwelling die ten dele bestaat uit ontstekingscellen en ten dele uit een opeenhoping van vocht in het ontstoken gebied. De zwelling vooral veroorzaakt de pijn in het ontstekingsgebied. Als bijvoorbeeld een puist is doorgebroken zal de pijn meestal op slag veel minder worden of soms zelfs geheel verdwenen zijn.

Overgevoeligheids- (allergisch) oedeem zien wij wel eens optreden na het eten van een voedingsmiddel bij iemand, die daarvoor overgevoelig is. Het komt ook voor na echte vergiftiging. Plaatselijk oedeem is een gevolg van beschadiging van de bloedvatwand, die abnormaal doorlaatbaar wordt.

Algemeen of gegeneraliseerd oedeem ontstaat als regel aan de laagste lichaamsdelen. Bij iemand, die bedlegerig is, aan de stuit en bij een lopend individu aan de benen. Tijdens een warme zomer als deze hebben ook gezonde mensen nu en dan last

Zout, water en de nuttige functie der nieren

van dikke voeten 's avonds, maar afgezien daarvan is het verstandig om bij algemeen oedeem de dokter te raadplegen.

De meest voorkomende oorzaak van algemeen oedeem is een onvoldoende werking van het hart, waardoor de hoeveelheid bloed, die per minuut wordt uitgepompt kleiner wordt en de bloedcirculatie op een lager niveau komt. De nieren hebben geleerd hierop te reageren met, een vasthouden van keukenzout, wat tot gevolg heeft dat door de nieren meer water uit de gevormde urine wordt teruggeresorbeerd. Nu moet u niet denken dat de nieren dus niet deugen voor hun taak. Dit mechanisme is namelijk allerminst zinloos. Bij een grote bloeding bijvoorbeeld, die in tegenstelling tot een chronische hartzwakte het leven direct bedreigt, is het heel nuttig als de nieren op een vermindering van het bloedvolume reageren met vasthouden van zout en water om aldus een redelijke hoeveelheid circulerend bloed te handhaven, zij het dan tijdelijk van minder kwaliteit.

Houdt iemand een zoutloos dieet dan zal geleidelijk een verlaging van het zoutgehalte van het lichaam ontstaan, omdat de nieren altijd een weinig zout doorlaten. En minder zout betekent een lagere osmotische waarde (wateraanzuigend vermogen) van het weefselvocht ten opzichte van de gevormde urine, zodat er minder water wordt teruggeresorbeerd. De nieren kunnen het water niet vasthouden. Op deze wijze zal een gezond mens 1—2 kg lichter worden en zal bij hartzwakte het oedeem worden uitgewaterd, waardoor de vicieuze cirkel wordt doorbroken en de overbelasting van het hart wordt verminderd en soms zelfs opgeheven. Om dit proces te versnellen kan de dokter met bepaalde stoffen de hartwerking stimuleren of de nieren dwingen zout en dus ook water in versterkte mate los te laten.

Het houden van een zogenaamd „zoutarm" dieet heeft in geval van hartzwakte weinig zin omdat de nieren alle opgenomen zout zoveel mogelijk vasthouden. Om dezelfde reden doet af en toe eens „zondigen" de waarde van een op de verdere dag goed volgehouden zoutloos dieet te niet.

Voor zouttekort behoeft geen vrees te bestaan. Het voedsel is ook bij streng zoutloos dieet nooit geheel zoutvrij zodat het geringe zoutverlies via de nieren en eventueel de huid voldoende wordt gecompenseerd. Een zoutloos dieet bevat nog 1—2 gram keukenzout; een gewoon dieet bevat in ons land 10—15 gram keukenzout per dag. Tussen haakjes, wist u dat het lichaam van een volwassene ongeveer 150 gram keukenzout bevat. Verschijnselen van zouttekort zag men vroeger wel eens bij stokers op stoomschepen en bij mijnwerkers („miners cramp").

Mensen die zware arbeid verrichten in een warme omgeving zweten sterk (wel tot 10 liter per dag) en verliezen daardoor veel zout. Zij zullen wel veel drinken, waardoor de nieren die ongetwijfeld hun best zullen doen in deze omstandigheden zoveel mogelijk zout en water vast te houden, toch ook nog wat zout zullen doorlaten. Als dit dagen achtereen doorgaat kan er een zouttekort optreden, terwijl door het vele drinken de weefsels overspoeld worden met zoutloos water, tengevolge waarvan onder andere spierkrampen optreden. Stokers op ouderwetse oceaanschepen waren daarom verplicht per dag een bepaalde hoeveelheid zout te gebruiken.

Oecumenisch Concilie

Nog drie jaar voorbereiding

De pauselijke secretaris, kardinaal Tardini, heeft te Rome gezegd dat het oecumenisch concilie die Paus Johannes 23 bijeengeroepen heeft, zeker nog drie jaar voorbereiding vereist.

Kardinaal Tardini zei op een persconferentie dat het concilie in de Sint Pieter bijeen zal komen onder de naam „Het Tweede Vaticaanse Concilie".

Het concilie zal een uitnodiging opstellen voor alle christenen, onder wie orthodoxen en protestanten, tot hereniging in de rooms-katholieke kerk.

Het concilie is een interne zaak van de rooms-katholieke kerk, aldus Tardini. Niet-rooms katholieken kunnen alleen als waarnemer de bijeenkomsten bijwonen. Hij dacht niet dat niet-rooms katholieke kerken zullen uitgenodigd worden waarnemers te zenden daar dergelijke uitnodigingen in bepaalde gevallen misschien verwarring zullen wekken. Volgens de staatssecretaris zal de paus zich wel niet verzetten tegen de aanwezigheid van waarnemers. De „rooms-katholieke kerk heeft niets te verbergen", zei hij.

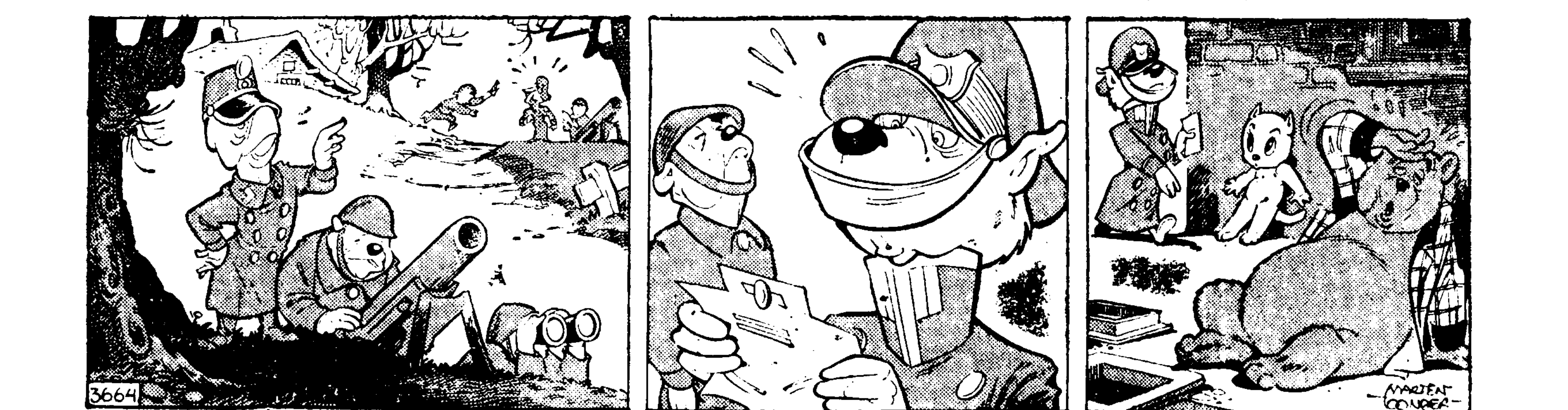
Verder zei hij dat de rooms-katholieke kerk hoopt, dat leden van andere kerken zullen worden aangetrokken zowel door het schouwspel van de eenheid der rooms-katholieke kerk als door de maatregelen die genomen zullen worden ter zuivering en versterken van de kerk.

Eric de Noorman — De Ontembare

20. — Nog voor Eric iets kan zeggen valt Erwin Svein bij en schouderophalend laat de Noorman de troep van dertig krijgers met de drie mannen gaan. Het is heel verstandig, klinkt de stem van de skalde naast hem, en laten we maar hopen, dat deze flinke vriend niet in de val trapt, die hij voor u vreest. Niet zonder redenen overigens. De gezichten van deze drie stonden mij weinig aan." Eric moet toegeven, dat ze op hem evenmin een gunstige indruk gemaakt hebben, maar daar kan men zich tenslotte in vergissen. De tocht wordt weer voortgezet en als ze na verloop van tijd de burcht in zicht krijgen, komt Svein hen langzaam in galop tegemoet. „Je zou zo zeggen, dat alles in orde was", mompelt de Sakser peinzend. „Tja, wij hebben de burcht van onder tot boven onderzocht en grondig ook. Op een stuk of wat lijfeigenen na, is er niemand meer. En tòch deugt het niet. Nee, het deugt niet, Noorman, lach me maar uit. Maar ik heb het geval, dat er ergens een smerig streekje uitgebroed is."

Heer Bommel en de dankputters

3664. — De dienstplichtige Poelzitter richtte op aanwijzingen van de luitenant zijn mortier op het ongelukkige station.

„Er is geen tijd voor inschieten", sprak de officier. „Het eerste schot moet raak zijn; de hele troep moet daar plat!"

„Er moet gelijktijdig gevuurd worden", riep de kolonel, die op de achtergrond persoonlijk het bevel voerde. „De vijand zweert daar samen en het mes moet er diep in!"

Hij wendde zich gestoord om, want nu kwam er een ordonnans nader gesneld, die met een papier zwaaide.

„Een telegram van de vesting Leemburg!" riep de soldaat.

De hoofdofficier verbrak het zegel.

„Begrijpen toestand niet", las hij mompelend. „Westingplan is niet gestolen. Spion K3 hedenmiddag gevangen genomen en inmiddels over de grens gezet. Waar hebben jullie het over?"

Het gelaat van de kolonel was onder het lezen steeds langer geworden. Met afgezakte trekken wendde hij zich tenslotte om naar zijn ondergeschikten.

„Wat staan jullie daar?", riep hij gallig. „Ingerukt, mars. De oefening is over."

En terwijl de troepen in dof onbegrip gehoorzaamden, marcheerde hij naar het station, waar heer Bommel uitgeput naast het putje toefde.

Tom Poes zag de legeroverste naderen en trok zich terug tegen de muur. Maar heer Ollie miste de kracht tot handelen.

„Wat heeft men aan dankputters?" prevelde hij. „Niets doen ze! En dit is nog wel de laatste keer, dat ze me zouden helpen!"

DE BOMEN STAAN BUITEN HET BOS

Staatsbosbeheer in Nederland een wijdvertakte boom

(Van een speciale verslaggever in Nederland)

Nederland is zo arm aan bos en zo rijk aan lanen, dat er meer bomen buiten dan binnen het bos staan. Althans: de Nederlandse houtopbrengst — 780.000 m3 per jaar, dat is 11 pct. van de totale behoefte — bestaat voor bijna de helft uit loofhout, terwijl het bos voor bijna 80 pct. uit naaldhout bestaat. Een belangrijk deel van „de bomen buiten het bos" staat langs de rijks- en provinciale wegen, waar ze veelal tevens een verkeersfunctie hebben, direct, als geleiders, of indirect, doordat ze de monotonie van de weg doorbreken. Hoe de beplanting moet zijn, wordt voor iedere weg apart uitgedokterd door het Staatsbosbeheer, dat de beplantingsplannen maakt. Het is een van de nieuwe taken van deze dienst, die in de 60 jaar van zijn bestaan is uitgegroeid tot een boom met vele vertakkingen, welke tot ver buiten het bos reiken.

Zestig jaar geleden verzorgde het Staatsbosbeheer uitsluitend het beheer van de staatsbossen, die toen een zeer bescheiden oppervlakte hadden. Bij de oprichting kreeg de dienst het beheer over 13.300 ha, waarvan slechts 2300 ha uit bos bestond. Nu beheert Staatsbosbeheer 68.000 ha, waarvan er 40.000 bebost zijn. S.B.B. heeft dus niet alleen geducht geplant, maar ook veel bijgekocht. „Domeinbeheer" is tegenwoordig echter nog slechts een onderdeel van het totale werk van Staatsbosbeheer: het is een van de vier dienstvakken, waarin de dienst is verdeeld. Daarnaast staan het dienstvak „algemene bosbouwkundige taken" — waaronder de voorlichting inzake de bosbouw — de natuurbescherming en de landschapsverzorging.

Bij laatstgenoemde afdeling neemt de wegbeplanting een voorname plaats in. Nederland heeft van oudsher veel gedaan aan wegbeplanting, deels uit zakelijke overwegingen — om de toch „verloren" grond langs de wegen te benutten — en deels omdat iedereen graag bomen ziet in een land dat arm is aan bossen en met een klimaat dat beschutting zeer welkom doet zijn. De laatste tijd is de wegbeplanting steeds meer in dienst gesteld van het verkeer. Zo zijn langs vele snelwegen de oude bomen weggekapt, omdat ze enerzijds direct gevaar opleverden en anderzijds een bermvrees veroorzaakten, die de weggebruikers naar het midden van de weg dreef. De weg tussen Amersfoort en Apeldoorn is er een fraai voorbeeld van, hoe men, zonder een „bomentunnel" toch een mooie weg kan behouden, die tevens ruimte geeft aan het verkeer. Men heeft hier overigens wel het voordeel, dat de weg aan weerzijden door bossen wordt begrensd. Door het ontbreken van bomen pal langs de weg heeft men daar een extra mooi zicht op. Waar geen bossen langs de weg liggen, doet de openheid wat kaal aan: de lage beplantingen aan de wegrand, die tevens de functie hebben het licht van de koplampen af te schermen voor treinbestuurders en fietsers, en die openingen vertonen bij kruispunten en overwegen, zijn meer doelmatig dan landschappelijk aantrekkelijk. Helaas had men niet genoeg ruimte om nieuwe bomen te planten op enige afstand van de weg. Dit gebeurt bij andere wegen vaak wel. Op toeristische wegen wordt de boombeplanting van de bermen veelal in stand gehouden. Men redeneert, terecht, dat degenen die deze wegen kiezen, bereid zullen zijn hun snelheid te matigen.

Landschapsverzorging bemoeit zich niet alleen met de wegen; een van haar voornaamste taken is het maken van landschapsplannen bij ruilverkavelingen. Dit is van enorm belang, aangezien meer dan de helft van de Nederlandse bodem voor herindeling in aanmerking komt. Het landschapsplan past waar mogelijk natuurterreinen, houtwallen en lanen in de nieuwe structuur in en voorziet tevens in de aanleg van nieuwe beplantingen waar dit mogelijk en nuttig is. Hoe belangrijk de „bomen buiten het bos" zijn wordt gedemonstreerd door het feit, dat de laatste jaren voor wegbeplantingen en cultuurtechnische werken gemiddeld 100.000 bomen en twee miljoen struiken werden geplant. Ook bosbouwkundig zijn die beplantingen interessant, aangezien het hier in het algemeen betere (cultuur-) gronden betreft, kan men er doorgaans houtsoorten gebruiken, die in het bos — dat merendeels is teruggedrongen naar de armste gronden — niet an bod kunnen komen.

Voorts hebben ze betekenis voor de (avi) fauna, ter voorkoming van winderosie en voor de recreatie, waarvoor ook een harmonisch cultuurlandschap veel mogelijkheden biedt. De afdeling krijgt pas goed creatieve kansen in de nieuwste polders, waar een compleet landschap moet worden opgebouwd. Hier heeft men ook weer een betere grond voor bosaanleg ter beschikking: in de N.O. Polder is ongeveer 2000 ha bos aangelegd, in Flevoland 580 ha.

Grote projecten voor de landschapverzorging waren voorts de herbeplanting van Walcheren en Schouwen-Duiveland waar men na de overstromingen evenals in de nieuwe polders met een schone lei kan beginnen.

De natuurbescherming dateert van na de oorlog. Ze werd aan het Staatsbosbeheer, dat onder het ministerie van Landbouw ressorteert, opgedragen door O.K. en W., dat de zorg voor de natuurbescherming kreeg, maar niet over een technische buitendienst beschikte. Staatsbosbeheer had al natuurbeschermingsactiviteiten ontplooid door o.a. 12.000 ha staatsdomein te sparen als natuurreservaat en het samenstellen van een natuurschooninventarisatie. De voornaamste taak van de afdeling natuurbescherming is het aankopen en beheren van natuurreservaten voor O.K. en W., thans meer dan 6.000 ha, verdeeld over ruim 160 terreinen. Een apart instituut: het RIVON, behartigt het wetenschappelijk onderzoek, dat voor een goed beheer noodzakelijk is. Het RIVON houdt zich ook bezig met het inventariseren van zeldzame planten en dieren en wetenschappelijk interessante biologische milieus, dat weer de basis voor het aankoopbeleid.

De laatste jaren wordt Staatsbosbeheer meer en meer geconfronteerd met het recreatieprobleem. De meeste bossen en natuurreservaten zijn voor het publiek toegankelijk, maar het wordt steeds duidelijker, dat men bepaalde maatregelen zal moeten nemen om de recreatie in goede banen te leiden. Elk jaar is met name de Veluwe overspoeld door vloedgolven gemotoriseerde toeristen: het staatsbos is het achtertuintje geworden van het gemotoriseerde publiek uit de steden, een publiek dat niet zozeer komt om van de natuur te genieten, maar om te picknicken, spelletjes te doen en naar de radio te luisteren, allemaal dingen, die ze eigenlijk in hun tuin zouden willen doen.

Daarnaast zijn er de echte natuurliefhebbers en amateurbiologen, die de natuurgebieden lever, liever niet verder ontsloten zien. Beide catagorieën komen echter aan hun trekken als het recreatieplan voor de Veluwe wordt uitgevoerd, dat voorziet in de aanleg van enkele wegverbindingen en een aantal fietspaden, het inrichten van schuilhutten en zitaccomodatie met afvalmanden en het uitzetten van wandelroutes bij parkeerplaatsen, waardoor men ook de massa-recreanten de weg naar de natuur wil wijzen. Hier en daar is al enige accomodatie gereedgekomen, maar er zullen meer middelen beschikbaar moeten komen, wil men het hele plan in korte tijd kunnen realiseren: met het huidige budget zou het een tienjarenplan worden. Het ligt in de bedoeling straks al het gemotoriseerde verkeer — ook de brommers — naar de wegen te verwijzen en de fietspaden rustig te houden. De ordening zal tevens de noodzakelijke rust garanderen in de wildreservaten: de massarecreatie zal daar niet komen, terwijl ze door de ontsluiting van andere bosgebieden toch voldoende armslag krijgt.

Bij gelegenheid van zijn 60-jarig jubileum heeft het Staatsbosbeheer een boekje uitgegeven, waarin alle activiteiten van de dienst op bijzonder prettige wijze: door prachtige foto's met summiere tijdschriften, worden belicht.

Nieuwe weg- en erfbeplantingen in de N.O.-Polder.

Nabij Amersfoort werd onlangs de laatste oefenslipjacht van het jaar gehouden. De foto toont op de voorgrond de meute en rechts de hunt meester D. Modderman.

Hard, maar zonder risico's

(Van een medewerker in Nederland)

„Hoe vindt u mijn wagen?" Deze eerste vraag van de slanke jongeman brengt de bezoeker wat uit zijn evenwicht. Hij is auto-doof, m.a.w. hij weet niets van auto's, al kan hij wel zien dat het vehikel dat voor het met rozen begroeide huis in een Münchense buitenwijk staat, iets bijzonders moet zijn. Maar de tenor wacht niet op antwoord. Zijn ogen glinsteren. „Ik heb hem moeten laten bouwen, met het oog op mijn lange benen" zegt hij stralend. Zo te zien is hij veel trotser op zijn nieuwe aanwinst dan op zijn stem en toch heeft deze hem gebracht tot waar hij nu is: eerste tenor aan het Theater am Gärtnerplatz in de Beierse hoofdstad.

Vijf jaar geleden verliet John van Kesteren Nederland. „Behalve bij een paar oratoriumconcerten en een stuk of wat radio-tjes scheen niemand geïnteresseerd" zegt hij „althans niet zo dat ik er mijn baan bij de P.T.T. aan kon geven. Ook niet nadat ik mijn conservatoriumdiploma had gehaald. Daarvoor heb ik de avonduren moeten gebruiken. In Duitsland had ik dadelijk veel succes. En nog, gelukkig!"

John van Kesteren

John van Kesteren is die rara avis: een zeer muzikale, zeer intelligente tenor. Zijn uiterlijk en hoge lyrische stem maken hem bijzonder geschikt voor die gevaarlijke partijen, die iedere tenor met schrik en beven in studie neemt. Na de première van Rossini's „Comte d'Ory", waarin Van Kesteren de titelrol zong, schreef de pers: Zijn coloraturen zijn mooier dan van Maria Meneghini Callas. In Donizetti's „Regimentsdochter" veroverde hij door zijn charmant spel en betoverend legato de harten van vele Münchense schonen. „Of ik nog oratorium zing? Heel erg veel. Het is op het moment alles Bach en Händel wat de klok slaat. Verleden maandag zong ik in Düsseldorf Händels „Alexanderfest". Ik heb net de complete opname op langspeelplaten van „Acis and Galathea" achter de rug. Ook met „Alexander" heb ik veel succes. Ja, ik reis erg veel. Maar daar ik een echte auto-coureur ben, vind ik dat alleen maar prettig. Ik race om zo te zeggen van de ene Mattheuspassie naar de andere, Johannes-dito. Voor die partijen is in Nederland alleen Groningen geïnteresseerd! Maar er zijn compensaties. Onlangs had ik een uitvoering in Genua en dat is niet, zoals je dat noemt, zonder gevolg gebleven. Ik kreeg verleden week een telegram uit Wenen. Of ik er iets voor voelde om met het Konzerthausgesellschaft vier concerten te zingen tussen 23 en 27 oktober. En raadt eens waar? In de Milanese Scala! En twee van mijn lievelingspartijen: de Johannespassie en Händels „Israël in Egypte". Ik ben er erg verguld mee...."

Inderdaad verguld, want de zanger hoeft het niet voor niets te doen. Maar liefst 700.000 lire oftewel rond 4500 gulden zal hij ontvangen. De bezoeker knippert met zijn ogen. Maar ja, als je grammofoonplaat met de Zauberflöte-aria er op ook een bestseller is.... „Maar waar ik erg blij om ben" gaat hij enthousiast door „is de uitnodiging uit Amerika. De daar zo machtige vrouwenorganisatie „Daughters of the American Revolution" heeft me gevraagd voor een galaconcert in de Constitution-Hall in Washington. Dat is een bak van een zaal voor 3000 mensen. Wat ik daar zal zingen? Ik weet het nog niet. Ik hoop Mozart, dat is mijn eerste en nog steeds grootste liefde. Van liefde gesproken: door Mozart heb ik mijn vrouw leren kennen. Ik zong in de Salzburger Festspiele en bij die gelegenheid zat er een mooie Amerikaanse domineesdochter in de zaal.....

De wel zeer knappe mevrouw Louise van Kesteren glimlacht maar eens. Zij converseert even gemakkelijk in het Nederlands en Duits als in het Engels. „Zij weet van iedere hotelkamer een huis te maken" zegt de tenor trots, „en hier waar we thuis zijn.... nou, kijkt u zelf maar!" Inderdaad deze Beierse woning heeft veel van de echt-Hollandse gezelligheid, dank zij de gemakkelijke stoelen, de mooie schilderijen aan de wand, de vele bloemen. In de muziekkamer een groot portret van Puccini. „Het operabloed kruipt waar het niet gaan kan" zegt de gastvrouw. Op de piano staat, ingelijst, een blad uit de Bohème-partituur. Op de vraag of hij in München ook Puccini zingt, komt het antwoord: „Hier niet! Maar wie weet in New-York.... Ik ben in onderhandeling met de opera, maar ik zou daar toch graag debuteren in de „Comte d'Ory". Daar valt veel in te spelen en daar ben ik dol op. En die metamorfose van de ene stijl naar de andere trekt mij ook erg aan. Van Mozart naar Rossini en van Händel naar Donizetti. Dat heb ik van wijlen Sem Dresden zo goed geleerd. Iedere rol, iedere partij eist weer een andere stem, een ander karakter. Ja, ik zou graag weer eens in Nederland zingen, maar dit seizoen zal er wel niets van kunnen komen. Ik ben zo goed als vol geboekt. Het spijt me, ik moet nu weg. De première is de 22ste. Kan ik u een lift geven? Met mijn collega's heb ik het hier getroffen, voortreffelijke kunstenaars! En de nieuwe Intendant kent het vak door en door. Weet u wat van belang is? De oprattingen van zoveel dirigenten te eerbiedigen en toch jezelf te blijven. Na de eerste maten op de eerste repetitie weet je al wat ze willen. En als het dan grote mensen zijn zoals Von Karajan of Georg Solti, wordt zingen alleen maar nóg heerlijker."

Voordat de bezoeker een antwoord weet, suist de rode Porsche langs 's heren wegen. „Niet bang zijn!" zegt Van Kesteren, „ik rijd hard maar ik neem geen risico's...." Precies als bij de opgang van deze mooie carrière: hard, maar zonder risico's. Geen al te dramatische partijen en met een uitstekende techniek. In vijf jaar met de Weners in de Scala.... dat gaat inderdaad hard. John van Kesteren, proficiat!

Katholiek nieuws

Ergernis

In verband met de pauselijke benoeming van Von Papen, vroegere Kanselier van het Duitse Rijk onder Adolf Hitler, verscheen in het katholieke weekblad, „Rheinischer Merkur", dat een vooraanstaande plaats inneemt onder de Duitse weekbladen, een scherp gestelde artikel. Het artikel is getiteld „Ein Aergernis". Hierin noemt de schrijver, dr. Otto B. Roegele, het besluit: „Een slag in het gezicht van alle principiële en offervaardige Duitse katholieken die in 1933 ontslag, ontering, armoede, gevangenschap, ja zelfs de dood hebben verkozen, boven een functie in het misdadige regime, vooral waar het om een voorname functie ging." De benoeming van Papen is „e eneerbewijs aan een man, die een ergernis is geweest voor de Duitse katholieken, of, om het meer nauwkeurig te zeggen: de grootste ergenis in de geschiedenis van het politieke katholicisme in de jaren dertig. Hij heeft voor de tyran, die hij in lichtvaardige zelfoverschatting wel aan dacht te kunnen, in werkelijkheid de weg naar de macht gebaand."

„Joannes XXIII heeft tijdens zijn werkzaamheden als Apostolisch Delegaat in Turkije Papen gekend. Hij heeft zich na 1945, van Parijs uit, voor Papen ingespannen, toen de laatstgenoemde terecht stond voor het militaire tribunaal in Neurenberg. Papen heeft in Ankara ook het een en ander gedaan, dat hem de sympathie van de Pauselijke Delegaat Roncalli kon bezorgen, en toen de vroegere Delegaat tenslotte Paus geworden was, deinsde Papen er net voor terug zich in het openbaar bij Zijne Heiligheid in herinnering te brengen. In januari 1959 werd Papen door de Paus in particuliere audiëntie ontvangen. Maar het was opmerkelijk dat hierover noch een bericht verscheen in de Osservatore Romano (zoals gebruikelijk is) noch de traditionele officiële foto door Felici. Een ervaren Romeinse correspondent schreef toen, „dat men ten aanzien van Papen een passende terughoudendheid betracht".

Sedertdien heeft de Paus deze „passende terughoudendheid" helaas laten varen. Reeds op 24 juli 1959 heeft hij Papen weer tot geheim kamerheer benoemd (wat het Staatssecretariaat niet weerhield om nog in oktober 1959 op vragen van Duitse journalisten te antwoorden: „Over deze zaak is hier niets bekend"). Het is zeker dat voor „Joannes de Goede" menselijke overwegingen de doorslag hebben gegeven. Papen is nu een man van tachtig jaar, die door zijn speciale geestelijke en morele gesteldheid de volle zwaarte van zijn aandeel in het verleden niet begrijpt. Wat dat betreft is hij een verbijsterend verschijnsel. Hij is er nog altijd vast van overtuigd het beste voor Kerk en vaderland niet alleen gewild, maar ook bewerkt te hebben".

De „Merkus" zegt verder dan Papen zich probeert te rehabiliteren, en dat zijn herbenoeming tot geheim kamerheer een belangrijke stap is op die weg naar rehabilitatie.

De Merkur zegt ook, dat de herbenoeming van Papen een des te grotere ergenis is, omdat er indertijd bijtijds gewaarschuwd is tegen een dergelijke rehabilitatie.

Kardinaal COPELLO opvolger van kard. TEDESCHINI ?

Als opvolger van Kardinaal Tedeschini als bisschop van Frascati en Kardinaal-bisschop, wordt algemeen genoemd Kard. Copello, voorheen aartsbisschop van Buenos Aires, tegenwoordig Kanselier van de Kerk.

Kardinaal Copello is inderdaad de oudste kardinaal-priester na kardinaal Biondi, wiens gezondheidstoestand echter te wensen overlaat. De benoeming van den kardinaal-priester tot kardinaal-bisschop geschiedt tijdens een consistorie. Het aantal kardinaal bisschoppen mag het getal van zes niet te boven gaan. Men moet dus het volgende consistorie afwachten met betrekking tot de benoeming van Kardinaal Copello tot kardinaal Bisschop.

Grote deelname aan JUGEND - WEIHE ?

Het franse persagentschap A.F.P. verneemt in Oost Berlijn dat op het ogenblik 83,5% van de Oost Duitse jeugd rond de 13 jaar zich voorbereidt op de z.g. „Jugend-Weihe", in 1960. De bron voor dit bericht is het officiele nieuwsagentschap A.D.N.

De Protestantse en Katholieke Kerkgenootschappen hebben tot heden toe geweigerd hun medewerking te verlenen aan deze verkapte „geloofsbelijdenis in de Socialistische staat". Enkele dominee's hebben op de duur echter wel hun medewerking verleend omdat zij de mening waren toegedaan dat zij bij een voortdurende afwijzende houding iedere invloed op de jeugd zouden verliezen.

DE CARNAVALSMOORD

door MARTIN MONS

24

„Ik zou graag eens met hem spreken, maar het zal hem nu zeker te laat zijn?"

„Wel nee, mijnheer Frans zal u graag ter wille zijn, hij is late uren gewoon."

Ze gaat naar de deur, maar met de knop in de hand, blijft ze opeens staan. „Mijnheer Perquin, ik heb u gezegd, dat Lou Smeenk normaal is. Maar de ene normale mens staat dichter bij de grens, die het abnormale van het normale scheidt, dan de andere. Smeenk staat er veel dichter bij dan u of ik. Als u hem arresteert, stoot u hem over die grens heen. "

„Ik kan u maar één ding beloven," zegt Perquin, „dat is, dat ik niemand zal arresteren, zonder overtuigende bewijzen voor zijn schuld. En iemand door brullen en dreigen tot bekentenis dwingen is mijn systeem niet."

Mijnheer Frans heeft die uiterlijke gelijkenis met een diplomaat of een hooggeplaatst geestelijke, die men vaak bij een deftig gérant of maitre d'hôtel vindt.

„Niet het type van de eigenaar van een kleinestads hotel," denkt Perquin. „Hoe ter wereld komt deze man in Sint Odiliënrode verzeild?" Hij voelt een onbestemd wantrouwen tegen deze figuur, die helemaal niet wil passen in het décor.

De ander schijnt zijn gedachten te raden, want hij glimlacht fijntjes, in de donkere ogen onder de zwarte wenkbrauwen vonkt een glimp van vermaak.

„Nee, inspecteur, ik heb mijnheer Van den Bronck werkelijk niet gekend voor hij naar Sint Odiliënrode kwam. Toen ik de „Korenschoof" overnam, moet hij een jochie van een jaar of veertien, vijftien geweest zijn, dat in een sportblouse en een korte broek ergens, waar weet ik niet, op de harde schoolbanken zat."

Inspecteur Perquin bloost van ergernis: „Ik ben me niet bewust......," zegt hij stijfjes. Er trekken lachrimpeltjes om de vieve donkere ogen van de eigenaar van de „Korenschoof". „Per slot van rekening zijn de vermoorde en ik beiden vreemde eenden in de Sint Odiliënrodese bijt. Maar ik kan u plechtig verzekeren, dat ik niets op mijn kerfstok heb, behalve dan dat ik indertijd als een slungel van een jaar of zeventien van het seminarie ben weggelopen. Dat kan me soms nog spijten, niet om mezelf, maar om mijn moeder zaliger, die haar jongste zo graag priester had gezien. Maar wat doe je, als de roeping er niet is en de zwerflust je in het bloed zit?"

„Mijnheer Frans, ik wou u vragen of u die avond het slachtoffer met zijn clubje in de „Korenschoof" hebt gezien. Is u toen ook iets bijzonders opgevallen?"

„Nee, tenzij je dat herrietje met dokter Scheers als iets bijzonders wilt zien, wat het beslist niet was. Van mijn plaats achter de bar had ik een goed gezicht op ze in de grote spiegel daar tegenover. Ik heb natuurlijk niet onafgebroken op ze gelet, maar ik ben er zeker van, dat niemand van dat groepje die rommel in het glas van de kantonrechter heeft kunnen doen, ook niet terwijl Van den Bronck danste, zonder dat de anderen dat hadden moeten merken. Bovendien, het wil er bij mij niet in, dat de vermoorde het vergif in zijn drank naar binnen zou hebben gekregen. Hij had dat toch vast en zeker moeten proeven."

„Och, als je min of meer dronken bent......"

„Maar hij was niet dronken. Ik heb hem nog nooit ook maar een beetje aangeschoten gezien, zelfs gedurende de carnaval niet. Bastiaansse, ja, die had hem aardig om en de dokter was nou juist ook niet......"

„Is de vermoorde nog lang blijven zitten, nadat de griffier was weggegaan?"

„Dat weet ik niet. Hij zat er nog, toen ik wegging. Dat was om een uur of een, kort nadat die troep met die dikke bakker weer verdwenen was. Een kostelijk type, die dikkerd. Hij had een grote doos gebak bij zich, dat hij uitdeelde. Van den Bronck moest er niets van hebben, maar het bakkertje duwde hem zijn goede gaven met geweld in de mond. Hij moest wel slikken, of hij wou of niet. Het was een zotte scène, maar daardoor weet ik zo zeker, dat de kantonrechter er toen nog zat."

„Weet u ook, wie die bakker was?"

„Nee. Hier heeft u nu het voorbeeld van een masker, dat zo goed was vermomd, dat hij niet te herkennen viel. Zijn hoofd en hals waren bedekt door de grote kartonnen kop en zijn gehele lichaam zo dik opgestopt, dat men er zich geen voorstelling van kon maken hoe onder al die vulling de werkelijke man er uitzag. Bovendien kon hij door al die rommel zijn gewrichten niet buigen, zodat hij meer voortschoof dan liep. Maar als u het wilt weten, dan kunnen de andere lui van zijn clubje het wel vertellen. Ik heb er verscheidene van herkend, dat valt dus gemakkelijk genoeg uit te vissen."

„U heeft eigenhandig Van den Broncks bestellingen gemixed, nietwaar?"

Weer dat geamuseerde lachje: „Dat heb ik inderdaad, inspecteur. Maar ik verzeker u nog eens, dat ik noch een motief had om hem te doden noch in bezit was van het gebruikte vergif. Of van welk vergif dan ook."

„U had geen motief. Heeft u enig vermoeden wie er wel een motief had?"

De hotelier springt op en loopt onrustig de kamer op en neer:

„Wie er wel een motief had? Wat moet ik hierop antwoorden? Begrijpt u mij goed, inspecteur, ik weet niets. Maar als je zo jaren lang als de oude Odysseus de wereld hebt rondgezworven, krijg je een soort zesde zintuig. Ik kan het gevoel niet kwijt raken dat sinds de komst van de nieuwe kantonrechter onder het rimpelloze watervlak van ons Odiliënrodes bestaan een gevaarlijke, donkere onderstroming loopt. Bedenkt u eens, er komt een nieuwe inwoner in een kleine stad, zo'n stadje, waarin de notabelen grotendeels op elkaar zijn aangewezen voor het gezellig verkeer. Die nieuwe inwoner doet niets om zich ook maar een beetje populair te maken, integendeel.

(Wordt vervolgd)

Studenten in NEW DEHLI demonstreren

Circa zevenhonderd Indische studenten hebben woensdag gedemonstreerd voor de ambassade van communistisch China in New Delhi. De studenten eisten de onmiddelijke terugtrekking van de Chinese troepen uit Indisch gebied. De Indische studenten houden vandaag een „anti-aanvallersdag". De studenten betoogden eerst voor het hoofd-bureau van de Indische communistische partij. Zij schreeuwden „weg met de agressie en „dood aan Tsjou En Lai". Daarna trokken zij naar de ambassade van communistisch China, waar zij werden opgevangen door een sterke politiemacht.

Twee van de belangrijkste bladen van India hebben er woensdag bij de Indische regering op aangedrongen militaire hulp in het buitenland te zoeken om de Chinese agressie te kunnen afslaan.

De „Hindustan Times" gaat zelfs zover dat zij de regering aanbeveelt wapens aan Rusland te vragen.

De „Indian Express" wijst op de „onwrikbare logica van de huidige toestand". „Als de dreiging aan onze grens werkelijkheid is, moeten wij haar op doeltreffende wijze bekampen en wel door onze defensie zo sterk mogelijk te maken", aldus het blad.

Als wij niet het militaire potentieel hebben dat opweegt tegen dat van China, moeten wij dit potentieel zien te krijgen door defensieverdragen met sterkere mogendheden, zo meent de „Indian Express"

* * *

De Israelische oudheidkundige Dr Yigael Yadin heeft als resultaat van vier jaar moeizaam graven een indrukwekkend beeld van de geschiedenis van 2500 jaren blootgelegd. De opgravingen zijn gedaan bij Hatzor in Galileo op de plaats van een der versterkte steden van koning Salomon.

AMIGOE SPORT

Hongarije verslaat Duitsland: 4 - 3

Ondanks overwinning geen complete revanche van Magyaren

Bijna was Boedapest het Duitse „Keulen" geworden. Maar zover is het toch niet gekomen. Vier minuten na de rust van de derby Hongarije — West-Duitsland mochten de Hongaren dan met 3—0 leiden, dank zij een voortreffelijk herstel van Sepp Herbergers formatie werd een eervolle 3—4 nederlaag voor de Duitsers het eindresultaat.

Na ruim vijf jaar hebben de Hongaren dus hun revanche voor de 2—3 nederlaag in de finale van het toernooi om het wereldkampioenschap 1954 gekregen. Toch hebben de meer dan 90.000 toeschouwers het majestueuze NEP-stadion te Boedapest niet geheel voldaan verlaten. Immer, al is de revanche dan eindelijk gekomen, een complete triomf is het toch niet geworden en de „schande van Bern" is nog steeds niet uitgewist.

Na de 4—0 zege van Duitsland op Zwitserland en de 7—0 overwinning in het Keulse Mungersdorf Stadion op Nederland is dit de eerste nederlaag van Duitsland in dit seizoen. En gezegd moet worden een alleszins verdiende nederlaag, die slechts doordat de jeugdige linksbinnen Bruells in de laatste seconden van de wedstrijd voor het derde Duitse doelpunt zorgde, een normaal aanzien kreeg. In het bijzonder de eerste helft — die afgesloten werd met een 1—0 voorsprong voor de Magyaren — hebben de Duitsers niet over geluk te klagen gehad. Steeds weer bouwden de Hongaarse kanthalves, Bundazak en Kotasz, aanvallen op in het middenveld. Verder dan een 1—0 voorsprong door een doelpunt van linksbinnen Tichy na een volkomen sluitende combinatie in de dertiende minuut kwamen de gastheren echter niet. In het bijzonder het goede doelverdedigen van Tilkowski was daar de oorzaak van.

Duitsland kreeg in deze eerste helft slechts een reeële kans. Doch linksbuiten Siedl wachtte te lang en daardoor konden de Hongaren nog juist ingrijpen.

Doelpunten in de tweede en vierde minuut na de rust van middenvoor Albert en rechtsbuiten Sandor brachten de goalstand op 3—0 en hadden de strijd in feite beslist. In de laatste tien minuten verslapte de Hongaarse druk echter wat. Doelpunten van de Duitse middenvoor Uwe Seeler (tweemaal) en van Bruells maakten, dat — Tichy had uit een strafschop een vierde Hongaars doelpunt gescoord — de eindstand 4—3 werd.

TENNISKAMPIOENSCHAPPEN R. C. C.

DAAL wint titel in de B-KLASSE

Zaterdagmiddag werd op de banen te Mundo Nobo de finale gespeeld tussen Daal en Leander om de R.C.C.-tennistitel in de B-klasse. Daal versloeg zijn rivaal binnen één uur tijd met de overduidelijke score van 6—2 en 6—2. Beide spelers vertoonden hetzelfde speltype, waardoor het een voortdurend baseline-gevecht was met goede en harde slagen. Over het spel van Leander lag deze middag een zekere matheid en zijn reageren was niet zo snel als anders, hetgeen de actieve Daal goed uitbuitte.

Direct al bij het begin ging Daal fel op winst spelen, hetgeen hem spoedig een 3—0 voorsprong bezorgde. Via 3—1, 4—1 en 4—2 behield Daal deze voorsprong om de eerste set met 6—2 in zijn voordeel te doen eindigen. In de tweede set bleef Leander een afwachtende houding aannemen en geen enkele keer kregen wij de indruk, dat hij in deze tweede set voor zijn laatste kans streed. Wederom was het Daal, die de score opende (1—0). Nadat Leander gelijk maakte (1—1), nam Daal andermaal de leiding (2—1). Nadat het 2—2 was geworden, nam Daal resoluut het heft in handen en bracht de volgende vier games op zijn naam, zodat hij ook de tweede set met 6—2 won. Door dit resultaat promoveert Daal nu naar de A-klasse, waar hij as. zaterdagmiddag de strijd moet aanbinden tegen Pauletta, in welke ontmoeting hij zeker niet kansloos geacht behoeft te worden. Naast de gelukwensen, die Daal na afloop in ontvangst mocht nemen, voegen wij nog gaarne de onze.

De vastgestelde ontmoeting in de A-klasse tussen Kion en Bennett vond geen doorgang wegens het niet opkomen van Bennett, zodat Kion bij default won en hij zich in de volgende ronde plaatste tegen de winnaar van de wedstrijd Pimentel/Meit.

Voor as. zaterdagmiddag 14 november zijn er drie wedstrijden vastgesteld en wel: Daal vs. Pauletta, umpire Leito; De Jongh vs. Hernandez umpire Jeserun en in de damesafdeling de wedstrijd mej. Flores vs. mej. Liesdek, umpire mej. Groenendaal.

K.N.V.B.-Uitslagen

Ere-divisie	
A.D.O. — Feijenoord	1—0
Volendam — Elinkwijk	1—0
Rapid J.C. — Fortuna '54	2—0
Blauw Wit — Ajax	1—0
V.V.V. — N.A.C.	1—1
Sparta — P.S.V.	0—0
Sportclub Enschedé — M.V.V.	2—2
Sittardia — Willem II	1—1
D.O.S. — D.W.S.-A	4—2
Eerste divisie A	
S.V.V. — G.V.A.V.	0—1
N.O.A.D. — H.V.C.	1—2
K.F.C. — Wageningen	1—1
Excelsior — De Volewijckers	3—1
B.V.V. — Rigtersbleek	4—1
Fortuna (Vlaardingen) — 't Gooi	2—0
Vitesse — Helmond	6—1
Veendam — Stormvogels	3—1
Eerste divisie B	
V.S.V. — Heracles	3—0
Helmondia '55 — Leeuwarden	0—1
Eindhoven — Go Ahead	2—2
D.H.C. — R.C.H.	1—2
Alkmaar — Z.F.C.	3—1
D.F.C. — Limburgia	1—1
R.B.C. — Hermes/D.V.S.	0—2
A.G.O.V.V. — S.H.S.	6—2
Tweede divisie A	
U.V.S. — Haarlem	1—1
Baronie — E.B.O.H.	0—2
O.N.A. — Roda Sport	2—2
N.E.C. — Wilhelmina	1—1
E.D.O. — Xerxes	2—0
De Valk — Longa	1—0
Tweede divsie B	
Zwolse Boys — Zeist	3—0
Hilversum — Enschedese Boys	0—1
Be Quick — Oldenzaal	1—0
Velocitas — Tubantia	0—1
Heerenveen — P.E.C.	3—0
Zwartemeer — Rheden	2—1
Amateurs eerste klasse	
Laakkwartier — Unitas	2—2
D.W.V. — De Spartaan	1—1
H.F.C. — Gouda	2—2
D.C.G. — Emma	3—1
S.V.W. — U.V.V.	2—3
O.S.V. — Quick	2—3
Eerste klasse B	
Borne — Quick (Nijmegen)	0—0
Oosterparkers — Hengelo	2—1
Be Quick — E.S.C.A.	5—2
Sneek — V.D.Z.	3—1
W.V.C. — W.V.V.	2—0
Quick '20 — D.O.S. '19	0—2
Eerste klasse C	
T.O.P. — Sportclub Emma	1—1
Brabantia — Alliance	1—1
Heer — M.O.C. '17	0—1
De Spechten — Sportclub Irene	0—4
Hoensbroek — Boxtel	1—0
Wilhelmina '08 — Roermond	4—0

FLORES — DE JONGH winnaars Emmabeker

Zondagmiddag werd op de Asientobanen te Rust & Burgh de finale gespeeld om de Emmabeker tussen de dubbels Flores/De Jongh en Chumaceiro/Maduro. Deze ontmoeting was het predicaat „finale" niet waardig. beide partijen speelden zeer slecht en het was een wedstrijd, die men zo snel mogelijk moet vergeten.

In 35 minuten tijd was het pleit beslecht, Flores/De Jongh wonnen met 6—3 en 6—2 deze ontmoeting die geen enkel hoogtepunt vertoonde.

Na afloop werd onder een gezellig samenzijn door de heer Drechsel van Asiento de beker aan het winnende dubbel overhandigd, waarbij bleek dat Asiento definitief winnaar werd van deze trofee, aangezien hij driemaal in successie door hetzelfde team was gewonnen, nl. in 1956, 1958 en 1959. Onder genot van een „drink" en een smakelijk hapje bleven de C.S.C.-ers en Asiento-mensen nog enige tijd gezellig bijeen, waarbij de vriendschapsbanden tussen beide verenigingen weer wat nauwer werden aangehaald.

Engelse amateurs sterker dan Wales

Het Engelse amateur voetbalteam heeft zaterdag in Bangor (Wales) met 2—0 gewonnen van de amateurs van Wales. Beide doelpunten werden na de hervatting gescoord.

Cirilio Francees: 21 strike-outs!

De afgelopen week heeft Cirilio Francees, pitcher van Cas Cora, in een wedstrijd tegen de Domi Stars het gepresteerd om 21 „strike-outs" te noteren. Cas Cora won de wedstrijd met 7-2. Onze fotograaf maakte bovenstaande actiefoto, terwijl Cirilio zijn heldenfeit verrichtte.

Play - off A-klasse

SUFFISANT ongeslagen

Door met 10—8 van Antillanos te winnen heeft Suffisant de eerste ronde van de play-off in de A-klasse baseball ongeslagen afgesloten. De winnende pitcher was Sulvaran, die alle drie wedstrijden van deze play-off op zijn naam heeft gebracht. De verliezer was Hassel.

Op het Suffisant-terrein won Nutricia met 12—9 van Sithoc. De winnaar was Cornelia, terwijl Panjab verloor. De mogelijkheid bestaat, dat een team uit Venezuela het komend weekend op Curaçao zal spelen. Indien deze wedstrijden doorgaan, dan zal de tweede ronde van de play-off een week later beginnen.

De stand is thans als volgt:

	gew.	verl.	acht.
Suffsant	3	0	—
Nutricia	2	1	1
Antillanos	1	2	2
Sithoc	0	3	3

TERRY DOWNES Engels kampioen

Door tussenkomst van de scheidsrechter heeft Terry Downes dezer dagen de Europese middengewichttitel in de wacht gesleept. Precies 49 dagen geleden had hij deze titel moeten afstaan aan MacCormack, op wie hij de titel weer heroverde. Na de achtste ronde kwam de scheidsrechter tussenbeide en verklaarde Downes tot nieuwe kampioen. Het gevecht had een sensationeel verloop doordat de boksers vurig kampten om de eer. Na afloop van de wedstrijd bloedden beiden zeer ernstig.

Van de Nederlandse voetbalvelden

A.D.O. - door zege op Feyenoord - in middengroep beland

Inderdaad heeft A.D.O. voor de verrassing gezorgd, welke wij in onze voorbeschouwing van zaterdag in het vooruitzicht stelden, maar de Hagenaars zorgden niet voor een gelijkspel, neen, het werd zelfs een overwinning. Het totaal uitverkochte A.D.O.-terrein in Den Haag heeft een bijzonder spannende strijd te aanschouwen gekregen met het eindresultaat — een 1—0 zege voor de Haagse thuisclub — is er toch wel een, die genoemd mag worden. Langzaam maar zeker zijn de Hagenaars aan het opklimmen op de competitieladder en zij zijn nu zo zoetjes aan in de middengroep beland. Merkwaardig, dat Feijenoord in de uitwedstrijden over het algemeen genomen zulke sobere resultaten behaalt. Werd het een veertien dagen geleden een 1—1 gelijkspel in Volendam, gisteren dus deze 0—1 nederlaag. Op een dergelijke wijze behoeven wij heus niet te rekenen op een landskampioenschap voor Feijenoord, hetgeen toch heus wel eens een feit mocht gaan worden. Met een team met dergelijke cracks moet dit toch wel te verwezenlijken zijn

P. S. V. NOG STEEDS ONGESLAGEN

Zeker verrassend, of althans een zeer goed resultaat, vinden wij de uitslag van de wedstrijd Sparta — P.S.V. Het heeft dus niet veel gescheeld of de eerste nederlaag was een feit geweest, maar P.S.V.'s ijzer sterke verdediging heeft ook dit maal niet gecapituleerd, zodat het hier een interessante strijd is geworden tussen twee sterke verdedigingen. Geloof maar, dat het daar op „Spangen" in Rotterdam gespannen heeft.... De defensies van P.S.V. en Elinkwijk zijn wel het sterkst te noemen momenteel: resp 6 en 7 tegendoelpunten in elf wedstrijden.

Of Dick Tol met Volendam gisteren heeft meegespeeld, wisten wij tijdens het samenstellen van deze nabeschouwingen niet, maar in ieder geval hebben de Volendammers de volle winst weten te behalen en dat tegen een defensie met Kraak in het doel wil heel wat zeggen. Door deze nederlaag verloor Elinkwijk de vijfde plaats en staat nu op de achtste met een gelijk aantal winstpunten als Feijenoord. Het was voor P.S.V. een goede dag ,want de grote concurrent Ajax kon wederom een derby niet tot een goed eind brengen. Werd enkele weken geleden van D.W.S.-A met 0—1 verloren, gisteren was het Blauw Wit, dat Ajax met dezelfde cijfers versloeg. De Ajaxieden staan nu drie winstpunten ten achter op de Philipsploeg, maar zij speelden wel een wedstrijd minder.

M.V.V. deed keurig werk, want wij hadden de Maastrichtenaren weer een nederlaag toebedacht. Sportclub Enschedé — met Fortuna '54 toch maar op een héél bescheiden plaats op de competitieladder — kon op eigen terrein het niet tot een zege brengen en moest met een 2—2 gelijkspel accoord gaan. D.W.S.-A echter verloor in het Utrechts Stadion met 2—4 van D.O.S. en zal nog wel voorlopig een zware strijd te voeren krijgen tegen de laatste plaats...... en of zij daar nog vanaf zal kunnen komen???? De wel tot de zwakste te behoren.

Sittardia behaalde een gelijkspel tegen Willem II, hetgeen zeer goed te noemen is. De Tilburgenaren moesten genoegen nemen met dit gelijke spel, hetgeen van hen wel wat tegenvalt na al die verrassend goede prestaties. Met Fortuna '54 blijft het maar misère en ook gisteren kon het geen zonnige dag genoemd worden voor de club van Joosten. Rapid J.C. versloeg de Fortunezen met 2—0, neen, daar moet gauw verbetering gaan komen, anders zouden er nog wel eens kwade dagen kunnen gaan aanbreken voor de club uit Geleen: er degraderen dit jaar **drie** clubs, daar moet men wel rekening mee houden! Tot slot speelde V.V.V. 03 te Venlo gelijk tegen N.A.C., hetgeen een verdienstelijk resultaat betekent van de club uit Venlo.

Het programma voor komende zondag luidt als volgt:

Elinkwijk — A.D.O., Fortuna '54 — Volendam, Ajax — Rapid J.C., N.A.C. — Blauw Wit, P.S.V. — V.V.V. '03, M.V.V. — Sparta, Willem II — Sportclub Enschedé, D.W.S.-A — Sittardia, Feijenoord — D.O.S.

De ranglijst van de Ere-divisie ziet er nu als volgt uit (tussen haakjes de plaats op de ranglijst van vorige week):

(1)	P.S.V.	11	17	23— 6
(3)	N.A.C.	11	15	22—15
(2)	Ajax	10	14	26—12
(7)	D.O.S.	11	13	29—17
(6)	Willem II	11	13	26—20
(8)	Volendam	11	13	21—18
(4)	Feijenoord	11	12	23—11
(5)	Elinkwijk	11	12	9— 7
(10)	Blauw Wit	10	11	20—22
(11)	A.D.O.	11	11	22—21
(9)	V.V.V. '03	11	11	13—20
(14)	Rapid J.C.	11	10	10—11
(12)	Sparta	10	9	13—14
(13)	Spcl Enschedé	11	9	25—27
(16)	Sittardia	11	7	12—28
(15)	Fortuna '54	10	6	14—27
(17)	M.V.V.	11	6	18—29
(18)	D.W.S.-A	11	5	15—36

Eerste divisie A

G.V.A.V. blijft de weg bewandelen, welke uiteindelijk naar de promotie moet leiden. Gisteren hadden de Groningers de lange weg af te leggen naar Schiedam, waar in de generverstad S.V.V. moest worden bestreden. Het werd een kleine maar zeer kostbare zege voor de Groningers, die nu nog steeds de lijst van de eerste divisie A aanvoeren. Maar B.V.V. blijft mooi volgen en won in het stadion „De Vliert" met stevige cijfers (4—1) van Rigtersbleek, dat dit seizoen niet tot de zwakste tegenstanders gerekend kan worden. Vreugde beleeft Arnhem aan de mooie resultaten van Vitesse, dat nu de derde plaats bezet met maar drie winstpunten minder dan de leiders. De supporters hebben gisteren vele malen kunnen juichen, want de aanval schoot zes maal een bres in het verdedigingsblok van Helmond (6—1). H.V.C. is denkelijk zich aan het herstellen en behaalde een zeer verrassende zege te Tilburg, waar N.O.A.D met 2—1 werd verslagen.

De leiding hebben nu:

G.V.A.V.	9	16	18— 9
B.V.V.	9	15	22— 6
Vitesse	9	13	19— 9
Wageningen	9	13	14— 7

Eerste divisie B

Het arme S.H.S. is totaal van slag af en wordt week na week met stevige cijfers verslagen. Gisteren moesten de Hagenaars naar Apeldoorn, hen een stevige 2—6 nederlaag te slikken gaf. De A.G.O.V.V.-ers schijnen grootse plannen te hebben en staan nu nog steeds op de eerste plaats met twee winstpunten meer dan de nummers twee, drie en vier.

Alkmaar won de belangrijke wedstrijd tegen Z.F.C. en is momenteel de grootste concurrent van AGOVV. Maar V.S.V. uit Velzen blijft goed volgen en heeft alleen een iets minder goed doelgemiddelde dan Alkmaar. De 3—0 zege gisteren op Heracles behaald, mag er best wezen.

Te Delft was de ontmoeting tussen D.H.C. en R.C.H., de twee clubs, die de twee laatste plaatsen bezetten. De Haarlemmers wonnen met 2—1 en staan nu gelijk met D.H.C. (totaal vijf winstpunten). Helmondia heeft hetzelfde aantal winstpunten als D.H.C. en R.C.H.

De leiding hebben:

A.G.O.V.V.	10	17	32—13
Alkmaar	10	15	28—16
V.S.V.	10	15	21—12
Z.F.C.	11	15	28—15

Tweede divisie A

E.D.O., dat met 2—0 van Xerxes won, bezet nu wel de eerste plaats, maar Roda Sport, dat te Gouda tegen het nog al zwakke O.N.A. verrassend gelijk speelde, staat er theoretisch veel beter voor. E.B.O.H. klom enkele plaatsen op de ranglijst omhoog door de 2—0 zege, welke Baronie kon worden toegebracht, maar ook door het puntenverlies van de diverse andere candidaten.

De leiding hebben:

E.D.O.	8	11	13—12
Roda Sport	6	10	11— 7
U.V.S.	7	9	15— 9
E.B.O.H.	7	9	13—11

Tweede divisie B

Een compliment voor Heerenveen, dat dit seizoen schijnbaar eens een andere rol wens te spelen dan maar in de hoek te zitten, waar de slagen vallen. Zeer goed was het resultaat van gisteren: P.E.C. werd met 3—0 verslagen en hierdoor staan de Friezen op de tweede plaats, gelijk in puntenaantal met Velocitas en P.E.C. De achterstand op de leiders Velox bedraagt slechts twee winstpunten. Wij zijn benieuwd naar de verdere resultaten van de oude club van „Us Abe".

Onder aan de ranglijst was het erg rumoerig: Zwolse Boys, Enschedese Boys en Zwartemeer wonnen alle drie, zodat de spanning daar wel gehandhaafd bleef. Het betekende tevens de eerste zege van Zwolse Boys, dat toch wel tot de zwakste gerekend moet worden.

De leiding hebben nu:

Velox	8	12	15—10
Heerenveen	8	10	18— 9
Velocitas	8	10	19—12
P.E.C.	8	10	13—10

Bokswedstrijden in Dortmund

AL CRAMP wint o... k.o. van Walloschek

Erich Schoeppner blijft ongeslag...

De Surinamer Al Cramp heeft zaterdagavond in de Westfalen Halle te Dortmund met een (harde) klap alle illusies van de ruim 15.000 toeschouwers weggevaagd. Drie ronden lang had Cramp zich in zijn partij tegen de Duitse zwaargewicht Walloschek laten opjagen. Het leek erop, dat de Duitser op een regelrechte k.o.-zege afging. Toen kwam de vierde, voor Walloschek fatale ronde. Even verwaarloosde de Duitser zijn dekking, even liet hij de armen zakken en daarvan maakte Al Cramp meteen gebruik. Met een rechtse uppercut velde hij zijn tien kilo zwaardere tegenstander. De klap was zo hard aangekomen, dat Walloschek meteen neer ging. Zijn hoofd sloeg op het canvas. Meer dan tien minuten duurde het voordat Walloschek weer geheel bij bewustzijn was. Uiteraard was hij toen allang uitgeteld.

Zoals gezegd, het heeft er in begin helemaal niet naar uitge... dat de zege naar de Surinamer ... gaan. Walloschek — met zijn ... kg. ruim 10 kilo zwaar dan Al Cr... (91,2 kg.) — hield de Surinamer ... op afstand. Drie ronden lang ... Walloschek van zijn langere „re... gebruik maken. Toen werd dat ... moment van onachtzaamheid ... Duitser fataal.

De partij tussen de Duitse zw... gewicht Hans Kalbfell en de Ital... Mino Bozzano, eindigde in de ach... ronde in een k.o.-zege voor de D... ser. Kalbfell heeft nu recht op ... gevecht tegen de Brit Henry Co... om de Europese titel.

In de hoofdpartij kwam E... Schoeppner, de Europese kamp... halfzwaargewicht, in een titelge... uit tegen de Italiaan Sante Am... De Duitser won dat duel, dat ... over vijftien ronden, op punten.

Schoeppner liet er geen twijfel ... bestaan, wie de beste bokser ... Slechts eenmaal kwam de ... ropese kampioen even in m... lijkheden. Dat gebeurde in ... tiende ronde, toen Amonti... rieus aanviel en poogde een k.o. ... slissing te forceren. Schoeppner k... in de touwen, doch zijn ringroutine ... perfecte conditie zorgden ervoor, ... hij met enkele geplaatste coun... de aanval kon weerstaan. In de vo... ronden hebben de 15.000 toeschou... een onweerstaanbare kampioen ... zien, die zijn titel op grootste ... verdedigde. Het werd het 31e ... vecht van de Duitser en tevens ... 30e overwinning. Van deze 30 ove... winningen kwam er 17 tot stand door ... een k.o. Nog steeds is Schnep... ongeslagen, want behalve die 30 ov... winningen eindigde er één gev... onbeslist.

Olympisch voetbaltoernooi

Voor groep II (Europese zone) v... de voorronden van het Olymp... voetbaltoernooi 1960 heeft Polen ... dag te Warschau met 6—2 (rust ... gewonnen van Finland.

Voor groep III van de Euro... zone werd te Boekarest de wed... Roemenië — Bulgarije gespeeld. ... menië won met 1—0 door een ... punt in de tweede helft.

5 y 6 uitslagen

De paarden, die gisteren zegevi... den in de cinco-y-seis-races, wa...

1. **HYPOGRAM**
2. **PUPITRE**
3. **FARCE**
4. **URGEL (llave 8)**
5. **CANARIO**
6. **SEVEN STONES (llave ...**

Tot 22.42 uur gisteravond ble... er 42 cuadros met de zes en 1088 ... dros met de vijf winnende paa... te zijn. De cuadros met zes ... 22.771,25 bolivars waard, terwijl ... van vijf het bedrag van 381.1... livars vertegenwoordigen.